

HET TWEEDE BOEK
DER
KRONIEKEN
(vergelijk 1 Koningen en 2 Koningen)

1

Salomo's offer en gebed te Gibeon:

- 1 En Salomo, de zoon Davids, werd versterkt in zijn koninkrijk,
want de HEERE zijn God was met hem
en maakte hem ten hoogste groot.
- 2 En Salomo sprak tot het gansche Israël,
tot de oversten der duizenden en der honderden,
en tot de richteren,
en tot alle vorsten in gansch Israël, de hoofden der vaderen;
3 en zij gingen heen,
Salomo en de gansche gemeente met hem,
naar de hoogte, die te Gibeon was;
want dáár was de tent der samenkomst Gods,
die Mozes, de knecht des HEEREN, in de woestijn gemaakt had.
- 4 (Maar de ark Gods had David van Kirjath-Jearim opgebracht naar de plaats,
die David voor haar bereid had;
want hij had voor haar eene tent te Jeruzalem gespannen.)
- 5 Ook was het koperen altaar, dat Bezaleël, de zoon van Uri, den zoon van Hur, gemaakt had,
aldaar vóór den tabernakel des HEEREN.
Salomo nu en de gemeente bezochten denzelven;
- 6 en Salomo offerde daar voor het aangezicht des HEEREN,
op het koperen altaar, dat aan de tent der samenkomst was,
en hij offerde daarop duizend brandofferen.
- 7 In dienzelfden nacht verscheen God aan Salomo,
en Hij zeide tot hem:
"Begeer wat Ik u geven zal."
- 8 En Salomo zeide tot God:
"Gij hebt aan mijnen vader David groote weldadigheid gedaan,
en Gij hebt mij koning gemaakt in zijne plaats:
9 nu HEERE God, laat Uw Woord waar worden,
gedaan aan mijnen vader David;
want Gij hebt mij koning gemaakt over een volk,
menigvuldig als het stof der aarde:
10 geef mij nu wijsheid en wetenschap,
dat ik voor het aangezicht dezès volks uitga
en inga;
want wie zoude dit Uw groot volk *kunnen* richten?"
- 11 Toen zeide God tot Salomo:
"Daarom dat dit in uw hart geweest is,
en gij niet begeerd hebt
rijkdom,
goederen,
noch eere,
noch de ziel uwer haters,
noch ook vele dagen begeerd hebt,
opdat gij Mijn volk mocht richten,
waarover Ik u koning gemaakt heb,
12 de wijsheid en de wetenschap is u gegeven;
daartoe zal ik U rijkdom en goederen en eere geven,
zooals geene koningen, die vóór u geweest zijn, gehad hebben,
en na u zal dergelijke niet zijn."

- 13 Alzoo kwam Salomo te Jeruzalem,
van de hoogte, die te Gibeon is,
van voor de tent der samenkomst;
en hij regeerde over Israël.
- 14 En Salomo vergaderde wagens en ruiters,
zoodat hij duizend en vierhonderd wagens en twaalfduizend ruiters had;
en hij leide ze in de wagensteden,
en bij den koning te Jeruzalem.
- 15 En de koning maakte het zilver en het goud in Jeruzalem te zijn als steenen,
en de cederen maakte hij te zijn als wilde vijgeboomen, die in de laagte zijn, in menigte.
- 16 En het uitbrengen der paarden was hetgeen Salomo uit Egypte had;
en aangaande het linnen garen,
de kooplieden des konings namen het linnen garen voor den prijs.
- 17 En zij brachten op,
en voerden eenen wagen uit van Egypte, voor zeshonderd *sikkelen* zilver
en een paard voor een honderd en vijftig;
en alzóó voerden zij *die* door hunne hand uit
voor alle koningen der Hethieten
en voor de koningen van Syrië.

2

Verdrag met koning Hiram van Tyrus voor den tempelbouw:

- 1 Salomo nu dacht voor den Naam des HEEREN een huis te bouwen,
en een huis voor zijn koninkrijk.
- 2 En Salomo telde zeventigduizend lastdragende mannen,
en tachtigduizend mannen, die houwen zouden in het gebergte,
mitsgaders drieduizend en zeshonderd opzieners over dezelve.
- 3 En Salomo zond tot Hiram, den koning van Tyrus,
zeggende:
"Gelijk als gij met mijnen vader David gedaan hebt,
en hebt hem cederen gezonden om voor hem een huis te bouwen,
om daarin te wonen, *zoo doe ook met mij*.
- 4 Zie,
ik zal een huis voor den naam des HEEREN mijns Gods bouwen,
om Hem te heiligen,
om reukwerk der welriekende specerijen voor Zijn aangezicht aan te steken,
en *voor* de toerichting des gedurigen *broods*,
en *voor* de brandofferen des morgens en des avonds,
op de sabbatten
en op de nieuwe maanden
en op de gezette hoogtijden des HEEREN onzes Gods,
hetwelk voor eeuwig is in Israël.
- 5 En het huis dat ik zal bouwen zal groot zijn;
want onze God is grooter dan alle goden.
- 6 Doch wie zoude de kracht hebben om voor Hem een huis te bouwen,
dewijl de hemelen,
ja de hemel der hemelen, Hem niet bevatten zouden?
En wie ben ik,
dat ik voor Hem een huis zoude bouwen,
dan alleen om reukwerk voor Zijn aangezicht aan te steken?
- 7 Zoo zend mij nu eenen wijzen man,
om te werken
in goud
en in zilver
en in koper
en in ijzer
en in purper
en karmozijn

en hemelsblauw,
en die weet graveerselen te graveeren,
met de wijzen, die bij mij zijn in Juda en in Jeruzalem,
die mijn vader David beschikt heeft.
8 Zend mij ook cederen-,
dennen-
en alummimhout uit den Libanon,
want ik weet,
dat uwe knechten het hout van den Libanon weten te houwen;
en zie,
mijne knechten zullen met uwe knechten zijn;
9 en dat om mij hout in menigte te bereiden,
want het huis,
dat ik zal bouwen,
zal groot en wonderlijk zijn.
10 En zie,
ik zal aan uwe knechten, de houters,
die het hout houwen,
twintigduizend kor uitgeslagen tarwe
en twintigduizend kor gerst geven;
daartoe twintigduizend bath wijn
en twintig duizend bath olie."
11 Hiram nu, de koning van Tyrus, antwoordde door schrift,
en zond tot Salomo:
"Daarom dat de HEERE Zijn volk liefheeft,
heeft Hij u over hen tot koning gesteld."
12 Voorts zeide Hiram:
"Geloofd zij de HEERE de God Israëls,
Die den hemel en de aarde gemaakt heeft,
dat Hij den koning David eenen wijzen zoon,
kloek in voorzichtigheid en verstand, gegeven heeft,
die een huis voor den HEERE en een huis voor zijn koninkrijk bouwe.
13 Zoo zend ik nu eenen wijzen man,
kloek van verstand,
Hiram Abi,
14 den zoon eener vrouw uit de dochteren van Dan,
en wiens vader een man geweest is van Tyrus,
die weet te werken
in goud
en in zilver,
in koper,
in ijzer,
in steenen
en in hout,
in purper,
in hemelsblauw
en in fijn linnen
en in karmozijn,
en om alle graveersel te graveeren,
en om te bedenken allen vernuftigen vond,
die hem zal voorgesteld worden,
met uwe wijzen
en de wijzen mijns heeren uws vaders Davids.
15 Zoo zende nu mijn heer aan zijne knechten
de tarwe
en de gerst,
de olie
en den wijn,

waarvan hij gesproken heeft;
16 en wij zullen hout houwen uit den Libanon,
naar al uwe nooddruft,
en zullen het tot u met vloten over de zee naar Jafo brengen,
en gij zult het laten ophalen naar Jeruzalem."
17 En Salomo telde alle de vreemde mannen,
die in het land Israëls waren,
achtervolgens de telling, met de welke David die geteld had,
en er werden gevonden honderd en drie-en vijftigduizend en zeshonderd;
18 en hij maakte uit dezelve zeventigduizend lastdragers,
en tachtigduizend houwers in het gebergte,
mitsgaders drieduizend en zeshonderd opzieners om het volk te doen arbeiden.

3

Beschrijving van den tempelbouw:

1 En Salomo begon het huis des HEEREN te bouwen te Jeruzalem,
op den berg Moría,
die zijnen vader David geweest was,
in de plaats, die David toebereid had,
op den dorschvloer Ornans des Jebusiets.
2 Hij begon nu te bouwen in de tweede maand
op den tweeden *dag* in het vierde jaar zijns koninkrijks.
3 En deze zijn de grondleggingen van Salomo
om het huis Gods te bouwen:
de lengte in ellen naar de eerste maat was zestig ellen,
en de breedte twintig ellen.
4 En het voorhuis, hetwelk vooraan was,
was in de lengte, naar de breedte van het huis, twintig ellen,
en de hoogte honderd en twintig;
hetwelk hij van binnen overtrok met louter goud.
5 Het groote huis nu overdekte hij met dennenhout;
daarna overtoog hij dat met goed goud,
en hij maakte daarop palmen en ketenwerk.
6 Hij overtoog ook het huis met kostelijke steenen tot versiering:
het goud nu was goud van Parvaïm.
7 Daartoe overdekte hij aan het huis de balken,
de posten en de wanden daarvan,
en de deuren daarvan met goud;
en hij graveerde cherubs aan de wanden.
8 Voorts maakte hij het huis van het heilige der heiligen,
welks lengte, naar de breedte van het huis, was twintig ellen,
en de breedte daarvan twintig ellen;
en hij overtoog dat met goed goud,
tot zeshonderd talenten;
9 en het gewicht der nagelen was tot vijftig sikkelen gouds.
En hij overtoog de opperzalen met goud.
10 Ook maakte hij, in het huis van het heilige der heiligen,
twee cherubs van beeldhouwwerk,
en hij overtoog die met goud.
11 Aangaande de vleugelen der cherubs,
hunne lengte was twintig ellen:
des ééner vleugel was van vijf ellen,
rakende aan den wand van het huis,
en de andere vleugel van vijf ellen,
rakende aan den vleugel des anderen cherubs;
12 insgelijks was de vleugel des anderen cherubs van vijf ellen,
rakende aan den wand van het huis,
en de andere vleugel was van vijf ellen,

- 13 klevende aan den vleugel des anderen cherubs:
de vleugels dezer cherubs spreidden zich uit twintig ellen;
en zij stonden op hunne voeten,
en hunne aangezichten waren huiswaarts.
- 14 Hij maakte ook den voorhang van hemelsblauw
en purper
en karmozijn
en fijn linnen;
en hij maakte cherubs daarop.
- 15 Nog maakte hij vóór het huis twee pilaren,
van vijfendertig ellen in lengte;
en het kapiteel, dat op derzelver hoofd was, was van vijf ellen.
- 16 Ook maakte hij ketenen, *als* in de aanspraakplaats,
en hij zette ze op de hoofden der pilaren;
daartoe maakte hij honderd granaatappelen,
en zette ze tusschen de ketenen.
- 17 En hij richtte de pilaren op vóór aan den tempel,
ééne ter rechterhand en ééne ter linkerhand;
en hij noemde den naam van den rechter Jachin,
en den naam van den linker Boaz.

4

Beschrijving van altaar, koperen zee en verder gereedschap:

- 1 Hij maakte ook een koperen altaar,
van twintig ellen in zijne lengte,
en twintig ellen in zijne breedte,
en tien ellen in zijne hoogte.
- 2 Daartoe maakte hij de gegoten zee;
van tien ellen was zij van haren ééne rand
tot haren anderen rand,
rondom rond,
en van vijf ellen in hare hoogte,
en een meetsnoer van dertig ellen omving ze rondom.
- 3 Onder dezelve nu was de gelijkenis van runderen,
rondom henen die omsingelende,
tien in eene el,
omringende de zee rondom:
twee rijen dezer runderen waren in hare gieting gegoten.
- 4 Zij stond op twaalf runderen,
drie ziende naar het Noorden,
en drie ziende naar het Westen,
en drie ziende naar het Zuiden,
en drie ziende naar het Oosten,
en de zee was boven op dezelve;
en alle hunne achterdeelen waren binnenwaarts.
- 5 Hare dikte nu was eene hand breed,
en haar rand als het werk van den rand eens bekens
of eener leliebloem,
bevattende *vele* bathen;
zij hield drieduizend.
- 6 En hij maakte tien waschvaten,
en stelde er vijf ter rechter- en vijf ter linker-hand,
om daarin te wasschen;
wat ten brandoffer behoort staken zij daarin;
maar de zee was,
opdat de Priesters zich daarin zouden wasschen.
- 7 Hij maakte ook tien gouden kandelaren,
naar hunne wijze,

en hij stelde ze in den tempel,
vijf aan de rechterhand
en vijf aan de linkerhand.
8 Ook maakte hij tien tafelen,
en hij zette ze in den tempel,
vijf aan de rechterhand
en vijf aan de linkerhand:
en hij maakte honderd gouden sprengbekkens.
9 Voorts maakte hij het voorhof der Priesters,
en het groote voorhof,
mitsgaders de deuren voor het voorhof,
en overtoog hunne deuren met koper.
10 De zee nu zette hij aan de rechterzijde,
naar het Oosten,
tegenover het Zuiden.
11 Daarbij maakte Hiram de potten,
en de schoffelen,
en de sprengbekkens.
Alzoo voleindigde Hiram het werk te maken,
dat hij voor den koning Salomo aan het huis Gods maakte:
12 de twee pilaren,
en de bollen,
en de twee kapiteelen op het hoofd der pilaren,
en de twee netten om de twee bollen der kapiteelen te bedekken
die op het hoofd der pilaren waren,
13 en de vierhonderd granaatappelen voor de twee netten,
twee rijen van granaatappelen voor elk net,
om de twee bollen der kapiteelen te bedekken,
die boven op de pilaren waren;
14 hij maakte ook de stellingen,
en de waschvaten maakte hij op de stellingen;
15 ééne zee,
en de twaalf runderen daaronder;
16 insgelijks de potten,
en de schoffels,
en de krauwels,
en alle hunne vaten,
maakte Hiram Abiu voor den koning Salomo voor het huis des HEEREN,
van gepolijst koper.
17 In de vlakte van den Jordaan goot ze de koning,
in dichte aarde,
tusschen Sukkoth en tusschen Zeredatha.
18 En Salomo maakte alle deze vaten in groote menigte;
want het gewicht des kopers werd niet onderzocht.
19 Ook maakte Salomo alle vaten,
die voor het huis Gods waren,
en het gouden altaar,
en de tafels, waarop de toonbrooden zijn;
20 en de kandelaars met hunne lampen van gesloten goud,
om die naar de wijze aan te steken, vóór de aanspraakplaats;
21 en de bloemen
en de lampen
en de snuiters van goud;
het was het volmaaktste goud;
22 mitsgaders de gaffels
en de sprengbekkens
en de rookschalen
en de wierookvaten van gesloten goud;

aangaande den ingang van het huis,
zijne binnenste deuren,
van het heilige der heiligen,
en de deuren van het huis des tempels, waren van goud.

5

De ark in den tempel gebracht:

- 1 Alzoo werd al het werk volbracht,
dat Salomo aan het huis des HEEREN maakte.
Daarna bracht Salomo de geheiligde dingen zijns vaders Davids,
en het zilver
en het goud
en alle de vaten leide hij onder de schatten van het huis Gods.
- 2 Toen vergaderde Salomo de oudsten Israëls
en alle de hoofden der stammen,
de oversten der vadersen onder de kinderen Israëls, te Jeruzalem,
om de ark des verbonds des HEEREN op te brengen uit de stad Davids,
dewelke is Sion.
- 3 En alle mannen Israëls verzamelden zich tot den koning op het feest,
hetwelk was *in* de zevende maand.
- 4 En alle de oudsten Israëls kwamen
en de Levieten namen de ark op,
5 en zij brachten de ark en de tent der samenkomst opwaarts,
mitsgaders alle de heilige vaten,
die in de tent waren,
deze brachten de Priesters *en* Levieten opwaarts.
- 6 De koning Salomo nu
en de gansche vergadering Israëls,
die bij hem vergaderd waren vóór de ark,
offerden schapen en runderen,
die vanwege de menigte niet konden geteld noch gerekend worden.
- 7 Alzoo brachten de Priesters de ark des verbonds des HEEREN tot hare plaats,
tot de aanspraakplaats van het huis,
tot het heilige der heiligen,
tot onder de vleugelen der cherubs.
- 8 Want de cherubs spreidden de beide vleugelen over de plaats der ark,
en de cherubs overdekten de ark en hare handboomen van boven.
- 9 Daarna schoven zij de handboomen verder uit,
dat de hoofden der handboomen gezien werden uit de ark vóóraan de aanspraakplaats,
maar buiten niet gezien werden;
en zij was daar tot op dezen dag.
- 10 Daar was niets in de ark
dan alleen de twee tafelen,
die Mozes bij Horeb *daarin* gedaan had,
als de HEERE *een verbond* maakte met de kinderen Israëls,
toen zij uit Egypte uitgetogen waren.
- 11 En het geschiedde, als de Priesters uit het heilige uitgingen,
(want alle de Priesters, die gevonden werden,
hadden zich geheiligd, zonder de verdeelingen te houden,
12 en de Levieten, die zangers waren, van hen allen,
van Asaf,
van Heman,
van Jeduthun,
en van hunne zonen
en van hunne broederen,
in fijn linnen gekleed
met cymbalen
en met luiten

- en harpen,
stonden tegen het oosten des altaars,
en met hen tot honderd en twintig Priesters toe,
trompettende met trompetten):
- 13 het geschiedde dan,
als zij eenpariglijk trompetten en zongen,
om eene eenparige stem te laten hooren,
prijzende en lovende den HEERE,
en als zij de stem verhieven met trompetten
en met cymbalen
en *andere* muziekinstrumenten,
en als zij den HEERE prezen,
dat Hij goed is,
dat Zijne weldadigheid is tot in eeuwigheid;
zoo werd het huis met een wolk vervuld,
namelijk het huis des HEEREN;
- 14 en de Priesters konden vanwege die wolk niet staan om te dienen;
want de heerlijkheid des HEEREN had het huis Gods vervuld.

6

De tempelwijding:

- 1 Toen zeide Salomo:
"De HEERE heeft gezegd,
dat Hij in de donkerheid zoude wonen:
- 2 en ik heb U een huis ter woonstede gebouwd,
en eene vaste plaats tot Uwe eeuwige woning."
- 3 Daarna wendde de koning zijn aangezicht om,
en zegende de gansche gemeente Israëls;
en de gansche gemeente Israëls stond.
- 4 En hij zeide:
"Geloofd zij de HEERE de God Israëls,
Die met Zijnen mond tot mijnen vader David gesproken heeft,
en heeft het met Zijne handen vervuld,
zeggende:
- 5 'Van dien dag aan,
dat Ik Mijn volk uit Egypteland uitgevoerd heb,
heb ik geene stad verkoren uit alle stammen Israëls om een huis te bouwen,
dat Mijnen Naam daar zoude wezen,
en geen man verkoren om een voorganger te zijn over Mijn volk Israël;
- 6 maar Ik heb Jeruzalem verkoren,
dat Mijn Naam dáár zoude wezen,
en Ik heb David verkoren,
dat hij over Mijn volk Israël wezen zoude.'
- 7 Het was ook in het hart mijns vaders Davids
een huis te bouwen den Naam des HEEREN des Gods Israëls;
- 8 maar de HEERE zeide tot mijnen vader David:
'Dewijl dat in uw hart geweest is, Mijnen Naam een huis te bouwen,
gij hebt wèl gedaan,
dat het in uw hart geweest is:
- 9 evenwel gij zult dat huis niet bouwen,
maar uw zoon,
die uit uwe lendenen voortkomen zal,
die zal Mijnen Naam dat huis bouwen.'
- 10 Zoo heeft de HEERE Zijn Woord bevestigd,
dat Hij gesproken had;
want ik ben opgestaan in de plaats mijns vaders Davids,
en ik zit op den troon Israëls,
gelijk als de HEERE gesproken heeft,

11 en ik heb een huis gebouwd den Naam des HEEREN des Gods Israëls;
en ik heb daar de ark gesteld,
waarin het verbond des HEEREN is,
hetwelk Hij maakte met de kinderen Israëls."

Het gebed van Salomo:

12 En hij stond vóór het altaar des HEEREN,
tegenover de gansche gemeente Israëls,
en hij breidde zijne handen uit;
13 (want Salomo had een koperen gestoelte gemaakt,
en had het gesteld in het midden des voorhofs,
zijnde vijf ellen in zijne lengte,
en vijf ellen in zijne breedte,
en drie ellen in zijne hoogte;
en hij stond daarop,
en knielde op zijne knieën voor de gansche gemeente Israëls,
en breidde zijn handen uit naar den hemel);
14 en hij zeide:
"HEERE God Israëls,
daar is geen God gelijk Gij in den hemel noch op de aarde,
houdende het verbond en de weldadigheid Uwen knechten,
die voor Uw aangezicht met hun gansche hart wandelen:
15 die Uwen knecht mijnen vader David gehouden hebt,
dat Gij tot hem gesproken hadt;
want met Uwen mond hebt Gij gesproken
en met Uwe hand vervuld,
gelijk het te dezen dage is.
16 En nu, HEERE God Israëls,
houd Uwen knecht, mijnen vader David,
wat Gij tot hem gesproken hebt,
zeggende:
'Geen man zal u van voor Mijn aangezicht afgesneden worden,
die zitte op den troon Israëls:
alleenlijk zoo uwe zonen hunnen weg bewaren,
om te wandelen in Mijne wet,
gelijk als gij gewandeld hebt voor Mijn aangezicht.'
17 Nu dan, o HEERE God Israëls,
laat Uw Woord waar worden,
hetwelk Gij gesproken hebt tot Uwen knecht, tot David.
18 Maar waarlijk, zoude God bij de menschen op de aarde wonen?
Zie,
de hemelen, ja de hemel der hemelen zoude U niet bevatten,
hoeveel te min dit huis, dat ik gebouwd heb!

19 Wend U nochtans tot het gebed Uws knechts
en tot zijne smeeking,
o HEERE mijn God,
om te hooren naar het geroep en naar het gebed,
dat Uw knecht voor Uw aangezicht bidt.
20 Dat Uwe oogen open zijn dag en nacht over dit huis,
over de plaats, van dewelke Gij gezegd hebt Uwen Naam daar te zullen zetten;
om te hooren naar het gebed,
hetwelk Uw knecht bidden zal in deze plaats.
21 Hoor dan naar de smeelingen Uws knechts en Uws volks Israëls,
die in deze plaats zullen bidden;
en hoort Gij uit de plaats Uwer woning,
uit den hemel,
ja, hoor

- en vergeef.
- 22 Wanneer iemand tegen zijnen naaste zal gezondigd hebben,
en die hem eenen eed des vloeks opgelegd zal hebben,
om zich zelven te vervloeken
en de eed des vloeks voor Uw altaar in dit huis komen zal,
- 23 hoor Gij dan uit den hemel
en doe,
en richt Uwe knechten,
vergeldende den goddelooze,
gevende zijnen weg op zijn hoofd,
en rechtvaardigende den rechtvaardige,
gevende hem naar zijne gerechtigheid.
- 24 Wanneer ook Uw volk Israël voor het aangezicht des vijands zal geslagen worden,
omdat zij tegen U gezondigd zullen hebben,
en zij zich bekeeren,
en Uwen Naam belijden,
en voor Uw aangezicht in dit huis bidden en smeeken zullen,
- 25 hoor Gij dan uit den hemel,
en vergeef de zonde Uws volks Israëls,
en breng hen weder in het land,
dat Gij hun en hunnen vaders gegeven hebt.
- 26 Als de hemel zal gesloten zijn,
dat er geen regen is,
omdat zij tegen U gezondigd zullen hebben,
en zij in deze plaats bidden
en Uwen Naam belijden
en van hunne zonden zich bekeeren zullen,
als Gij hen geplaagd zult hebben,
- 27 hoor Gij dan in den hemel,
en vergeef de zonde Uwer knechten en Uws volks Israëls,
als Gij hun zult geleerd hebben den goeden weg,
in denwelken zij wandelen zullen,
en geef regen op Uw land,
dat Gij Uw volk tot eene erfenis gegeven hebt.
- 28 Als er honger in het land wezen zal,
als er pest wezen zal,
als er brandkoren of honigdauw,
sprinkhanen en kevers wezen zullen,
als iemand van zijne vijanden in het land zijner poorten hem belegeren zal,
of er eenige plaag of eenige krankheid wezen zal;
- 29 alle gebed,
alle smeeking,
die van eenig mensch of van al Uw volk Israël geschieden zal;
als zij erkennen een ieder zijne plaag
en zijne smart
en *een ieder* zijne handen in dit huis uitbreiden zal,
- 30 hoor Gij dan uit den hemel,
de vaste plaats Uwer woning,
en vergeef,
en geef eenen iegelijk naar alle zijne wegen,
gelijk Gij zijn hart kent,
want Gij alleen kent het hart van de kinderen der menschen;
- 31 opdat zij U vreezen,
om te wandelen in Uwe wegen,

- alle de dagen, die zij leven zullen op het land,
dat Gij onzen vaderen gegeven hebt.
- 32 Zelfs ook aangaande den vreemde,
die van Uw volk Israël niet zijn zal,
maar uit verren lande om Uws grooten Naams
en Uwer sterke hand
en Uws uitgestrekte arms wil, komen zal;
als zij komen
en bidden zullen in dit huis,
- 33 hoor Gij dan uit den hemel,
uit de vaste plaats Uwer woning,
en doe naar alles waarom die vreemde tot U roepen zal;
opdat alle volkeren der aarde Uwen Naam kennen,
zoo om U te vreezen gelijk Uw volk Israël,
als om te weten,
dat Uw Naam genaamd wordt over dit huis,
hetwelk ik gebouwd heb.
- 34 Wanneer Uw volk in den oorlog tegen zijne vijanden uittrekken zal door den weg,
dien Gij hen heenzenden zult,
en zij zullen tot U bidden,
naar den weg dezer stad,
die Gij verkoren hebt
en naar dit huis,
hetwelk ik Uwen Naam gebouwd heb,
- 35 hoor dan uit den hemel hun gebed en hunne smeeking,
en voer hun recht uit.
- 36 Wanneer zij gezondigd zullen hebben tegen U,
(want geen mensch is er,
die niet zondigt),
en Gij tegen hen vertoornd zult zijn,
en hen leveren zult voor het aangezicht des vijands,
dat degenen, die hen gevangen hebben,
hen gevankelijk wegvoeren in een land,
dat ver of nabij is,
- 37 en zij in het land waarheen zij gevankelijk weggevoerd zijn,
weder aan hun hart brengen zullen,
dat zij zich bekeeren,
en tot U smeeken in het land hunner gevangenschap,
zeggende:
'Wij hebben gezondigd,
verkeerdelijk gedaan
en goddelooslijk gehandeld';
- 38 en zij zich tot U bekeeren met hun gansche hart
en met hunne gansche ziel in het land hunner gevangenschap,
waarheen zij hen gevankelijk weggevoerd hebben,
en bidden zullen naar den weg van hun land,
dat Gij hunnen vaderen gegeven hebt,
en naar deze stad,
die Gij verkoren hebt,
en naar dit huis,
dat ik Uwen Naam gebouwd heb,
- 39 hoor dan uit den hemel, uit de vaste plaats Uwer woning, hun gebed en hunne smeeking,
en voer hun recht uit,
en vergeef Uw volk wat zij tegen U gezondigd zullen hebben.

40 Nu, mijn God, laat toch Uwe oogen open
en Uwe ooren opmerkende zijn tot het gebed dezer plaats.
41 En nu, HEERE God,
maak U op tot Uwe ruste,
Gij en de ark Uwer kracht;
laat Uwe Priesters, HEERE God, met heil bekleed worden,
en laat Uwe gunstgenooten over het goede blijde zijn.
42 O HEERE God,
wend het aangezicht Uws Gezalfden niet af;
gedenk der weldadigheden Davids Uws knechts."

7

De inwijdingsoffers:

1 Als nu Salomo voleindigd had te bidden,
zoo daalde het vuur van den hemel
en verteerde het brandoffer
en de slachtofferen:
en de heerlijkheid des HEEREN vervulde het huis.
2 En de Priesters konden niet ingaan in het huis des HEEREN;
want de heerlijkheid des HEEREN had het huis des HEEREN vervuld.
3 En als alle de kinderen Israëls dat vuur zagen afdalen,
en de heerlijkheid des HEEREN over het huis,
zoo bogen zij met hun aangezicht ter aarde op den vloer,
en aanbaden
en loofden den HEERE,
dat Hij goedig is,
dat Zijne weldadigheid is tot in eeuwigheid.
4 De koning nu en al het volk offerden slachtofferen voor het aangezicht des HEEREN,
5 en de koning Salomo offerde slachtofferen van runderen tweeëntwintigduizend,
en van schapen honderdtwintigduizend:
alzoo hebben de koning en het gansche volk het huis Gods ingewijd.
6 Ook stonden de Priesters in hunne wachten,
en de Levieten met de muziekinstrumenten des HEEREN,
die de koning David gemaakt had om den HEERE te loven,
dat Zijne weldadigheid is in eeuwigheid,
als David door hunnen dienst *Hem* prees;
en de Priesters trompetten tegenover hen,
en gansch Israël stond.
7 En Salomo heiligde het middelste des voorhofs,
hetwelk vóór het huis des HEEREN was,
dewijl hij dáár de brandofferen en het vette der dankofferen bereid had;
want het koperen altaar,
dat Salomo gemaakt had,
kon het brandoffer en het spijsoffer en het vet niet bevatten.
8 Salomo hield ook terzelfder tijd het feest zeven dagen,
en gansch Israël met hem,
eene zeer groote gemeente,
van den ingang af van Hamath tot de rivier van Egypte.
9 En ten achtsten dage hielden zij eenen verbodsdag;
want zij hielden de inwijding des altaars zeven dagen,
en het feest zeven dagen.
10 Doch op den drieëntwintigsten dag der zevende maand liet hij het volk gaan naar hunne hutten,
blijde en goedsmoeds over het goede,
dat de HEERE aan David en Salomo en Zijn volk Israël gedaan had.
11 Alzoo voltooide Salomo het huis des HEEREN en het huis des konings;
en al wat in Salomo's hart gekomen was,
om in het huis des HEEREN en in zijn huis te maken,
richtte hij voorspoediglijk uit.

God verschijnt andermaal aan Salomo:

- 12 En de HEERE verscheen Salomo des nachts,
en Hij zeide tot hem:
"Ik heb uw gebed verhoord
en heb Mij deze plaats verkoren tot een offerhuis.
- 13 Zoo Ik den hemel toesluit,
dat er geen regen zij,
of zoo Ik de sprinkhanen gebied het land te verteren,
of zoo Ik pest onder Mijn volk zend,
- 14 en Mijn volk, over dewelke Mijn Naam genoemd wordt,
zich verootmoedigen en bidden,
en Mijn aangezicht zoeken
en zich bekeeren van hunne booze wegen:
zoo zal Ik uit den hemel hooren,
en hunne zonden vergeven
en hun land genezen.
- 15 Nu zullen Mijne oogen open zijn
en Mijne ooren opmerkende op het gebed dezer plaats.
- 16 Want Ik heb nu dit huis verkoren en geheiligd,
opdat Mijn Naam daar zij tot in eeuwigheid,
en Mijne oogen en Mijn hart zullen daar te allen dage zijn.
- 17 En u aangaande,
zoo gij voor Mijn aangezicht wandelen zult
gelijk als uw vader David gewandeld heeft,
en doen naar alles dat Ik u geboden heb,
en Mijne inzettingen en Mijne rechten houden zult:
- 18 zoo zal Ik den troon uws koninkrijks bevestigen,
gelijk als Ik *een verbond* met uwen vader David gemaakt heb,
zeggende:
'Geen man zal u afgesneden worden,
die in Israël heersche.'
- 19 Maar zoo gijlieden u afkeeren zult,
en Mijne inzettingen en Mijne geboden,
die Ik voor uw aangezicht gegeven heb, verlaten
en heengaan
en andere goden dienen
en u voor die nederbuigen zult:
- 20 zoo zal Ik hen uitrukken uit Mijn land,
dat Ik hun gegeven heb,
en dit huis, dat Ik Mijnen Naam geheiligd heb,
zal Ik van Mijn aangezicht wegwerpen,
en zal het tot een spreekwoord en spotrede onder alle volkeren maken.
- 21 En dit huis, dat verheven zal geweest zijn,
daarover zal zich een ieder, die voorbijgaat, ontzetten,
dat hij zal zeggen:
'Waarom heeft de HEERE dit land en dit huis alzóó gedaan?'
- 22 En men zal zeggen:
'Omdat zij den HEERE, hunner vaderen God, verlaten hebben,
Die hen uit Egypteland uitgevoerd had,
en hebben zich aan andere goden gehouden
en zich voor dezelve nedergebogen
en die gediend,
daarom heeft Hij al dat kwaad over hen gebracht.'"

8

Salomo bouwt steden:

- 1 Het geschiedde nu ten einde van twintig jaren,

in dewelke Salomo het huis des HEEREN en zijn huis gebouwd had,
2 dat Salomo de steden,
welke Hiram hem gegeven had, bouwde,
en de kinderen Israëls aldaar deed wonen.
3 Daarna toog Salomo naar Hamath-Zoba,
en hij overweldigde ze.
4 Hij bouwde ook Tadmor in de woestijn,
en alle de schatsteden, die hij bouwde in Hamath.
5 Ook bouwde hij het hoge Beth-Horon en neder Beth-Horon,
vaste steden met muren, deuren en grendelen;
6 mitsgaders Baälath,
en alle de schatsteden, die Salomo had,
en alle wagensteden,
en de steden der ruiters,
en wat de begeerte van Salomo begeerd had te bouwen in Jeruzalem,
en in den Libanon,
en in het gansche land zijner heerschappij.
7 Aangaande al het volk,
dat overgebleven was van de Hethieten
en de Amorieten
en de Ferezieten
en de Hevieten
en de Jebusieten,
die niet uit Israël waren:
8 uit hunne kinderen,
die na hen in het land overgebleven waren,
welke de kinderen Israëls niet verdaan hadden,
die bracht Salomo op uitschot,
tot op dezen dag.
9 Doch uit de kinderen Israëls,
die Salomo niet maakte tot slaven in zijn werk,
(want zij waren krijgslieden,
en oversten zijner hoofdlieden,
en oversten zijner wagens en zijner ruiters),
10 uit deze dan waren oversten der bestelden,
die de koning Salomo had,
tweehonderd en vijftig,
die over het volk heerschappij hadden.
11 Salomo nu deed de dochter Farao's opkomen uit de stad Davids tot het huis,
dat hij voor haar gebouwd had,
want hij zeide:
"Mijne vrouw zal in het huis Davids, des konings Israëls, niet wonen
omdat de *plaatsen* heilig zijn,
tot welke de ark des HEEREN gekomen is."

Inrichting van den eeredienst:

12 Toen offerde Salomo den HEERE brandofferen op het altaar des HEEREN,
dat hij voor het voorhuis gebouwd had,
13 zelf naar den eisch van elken dag offerende,
naar het gebod van Mozes,
op de sabbatten
en op de nieuwe maanden
en op de gezette hoogtijden,
drie malen in het jaar:
op het feest van de ongezuurde *brooden*,
en op het feest der weken,
en op het feest der loofhutten.
14 Hij stelde ook, naar de wijze huns vaders Davids,

- de verdeling der Priesters over hunnen dienst,
en der Levieten over hunne wachten,
om *God* te prijzen
en vóór de Priesters te dienen,
naar den eisch van elken dag;
en de portiers in hunne verdeelingen, aan elke poort;
want alzóó was het gebod van David den man Gods.
- 15 En men week niet van des konings gebod aan de Priesters en de Levieten,
aangaande alle zaak en aangaande de schatten.
- 16 Alzoo werd al het werk Salomo's bereid tot den dag der grondlegging van het huis des HEEREN,
en tot het voltooiën van hetzelfde,
dat het huis des HEEREN volmaakt werd.

Salomo's schepen naar Ofir:

- 17 Toen trok Salomo naar Ezeon-Géber,
en naar Eloth aan den oever der zee,
in het land van Edom.
- 18 En Hiram zond hem door de hand zijner knechten,
schepen,
mitsgaders knechten,
kenners van de zee;
en zij gingen met Salomo's knechten naar Ofir,
en zij haalden van daar vierhonderd en vijftig talenten gouds,
dewelke zij brachten tot den koning Salomo.

9

De koningin van Scheba:

- 1 En toen de koningin van Scheba het gerucht Salomo's hoorde,
kwam zij om Salomo met raadsels te verzoeken te Jeruzalem,
met een zeer zwaar heir,
en kemelen,
dragende specerijen,
en goud in menigte,
en kostelijk gesteente;
en zij kwam tot Salomo,
en sprak met hem al wat in haar hart was.
- 2 En Salomo verklaarde haar alle hare woorden,
en geen ding was er verborgen voor Salomo,
dat hij haar niet verklaarde.
- 3 Als nu de koningin van Scheba zag de wijsheid van Salomo,
en het huis, dat hij gebouwd had,
- 4 en de spijs zijner tafel,
en het zitten zijner knechten,
en het staan zijner dienaren en hunne kleedingen,
en zijne schenkers en hunne kleedingen,
en zijnen opgang, waardoor hij opging naar het huis des HEEREN,
□ zoo was in haar geen geest meer,
- 5 en zij zeide tot den koning:
"Het is een waarachtig woord geweest,
dat ik in mijn land gehoord heb van uwe zaken en van uwe wijsheid;
- 6 en ik heb hunne woorden niet geloofd,
totdat ik gekomen ben
en mijne oogen *dat* gezien hebben:
en zie,
de helft van de grootheid uwer wijsheid is mij niet aangezegd;
gij hebt overtroffen het gerucht,
dat ik gehoord heb.
- 7 Welgelukzalig zijn uwe mannen,

- en welgelukzalig deze uwe knechten,
die geduriglijk voor uw aangezicht staan
en uwe wijsheid hooren.
- 8 Geloofd zij de HEERE uw God,
Die behagen in u gehad heeft,
om u op Zijnen troon,
den HEERE uwen God tot een koning te zetten;
overmits uw God Israël bemint,
om hetzelve tot in eeuwigheid op te richten,
zoo heeft Hij u tot koning over hen gesteld,
om recht en gerechtigheid te doen."
- 9 En zij gaf den koning honderd en twintig talenten gouds,
en specerijen in groote menigte
en kostelijk gesteente;
en daar was gelijk deze specerij,
die de koningin van Scheba den koning Salomo gaf, geene geweest.

Salomo's rijkdom:

- 10 Voorts ook Hurams knechten en Salomo's knechten,
die goud brachten uit Ofir,
brachten alummimhout en edelgesteente;
- 11 en de koning maakte van dat alummimhout hooge gangen
tot het huis des HEEREN en tot het huis des konings,
mitsgaders harpen en luiten voor de zangers;
desgelijks ook was te voren in het land van Juda niet gezien geweest.
- 12 En de koning Salomo gaf der koningin van Scheba al haar behagen
wat zij begeerde,
behalve hetgene dat zij tot den koning gebracht had;
zoo keerde zij
en trok naar haar land,
zij en hare knechten.
- 13 Het gewicht nu van het goud,
dat voor Salomo op één jaar inkwam,
was zeshonderd en zesenzestig talenten gouds;
- 14 behalve dat zij van de kramers en kooplieden inbrachten;
ook brachten alle koningen van Arabië
en de vorsten deszelve lands, goud en zilver aan Salomo.
- 15 Daartoe maakte de koning Salomo tweehonderd rondassen van geslagen goud:
zeshonderd *sikkelen* van geslagen goud liet hij opwegen tegen elke rondas;
- 16 insgelijks driehonderd schilden van geslagen goud:
driehonderd *sikkelen* gouds liet hij opwegen tot elk schild;
en de koning leide ze in het huis des wouds Libanons.
- 17 Nog maakte de koning eenen grooten elpenbenen troon,
en hij overtrok denzelve met louter goud.
- 18 En de troon had zes trappen
en eene voetbank van goud,
aan den troon vast zijnde,
en leuning aan beide zijden tot de zitplaats toe,
en twee leeuwen stonden bij de leuning.
- 19 En twaalf leeuwen stonden daar aan beide zijden op de zes trappen:
desgelijks is in geen koninkrijk gemaakt geweest.
- 20 Ook waren alle drinkvaten van den koning Salomo van goud,
en alle vaten van het huis des wouds Libanons waren van gesloten goud:
het zilver was in de dagen Salomo's voor niets geacht.
- 21 Want des konings schepen voeren naar Tarsis,
met de knechten Hurams:
ééns in drie jaren kwamen de schepen van Tarsis in,
brengende goud en zilver,

- elpenbeen en apen en pauwen.
- 22 Alzoo werd de koning Salomo grooter dan alle koningen der aarde
in rijkdom en wijsheid;
- 23 en alle koningen der aarde zochten Salomo's aangezicht,
om zijne wijsheid te hooren,
die God in zijn hart gegeven had;
- 24 en zij brachten een ieder zijn geschenk,
zilveren vaten en gouden vaten,
en kleederen
en wapenrusting,
en specerijen,
paarden en muilezels:
elke van jaar tot jaar.
- 25 Ook had Salomo vierduizend paardenstallen,
en wagens,
en twaalfduizend ruiters,
en hij leide ze in de wagensteden
en bij den koning te Jeruzalem.
- 26 En hij heerschte over alle koningen van de rivier
tot aan het land der Filistijnen,
en tot aan de landpale van Egypte.
- 27 Ook maakte de koning het zilver in Jeruzalem te zijn als steenen,
en de cederen maakte hij te zijn als de wilde vijgeboomen, die in de laagte zijn, in menigte.
- 28 En zij brachten voor Salomo paarden uit Egypte
en uit alle die landen.

Salomo's dood:

- 29 Het overige nu der geschiedenissen Salomo's,
de eerste en de laatste,
zijn die niet geschreven in de woorden van Nathan den profeet,
en in de profetie van Ahfa den Siloniet,
en in de gezichten van Jedi den ziener
aangaande Jerobeam, den zoon Nebats?
- 30 En Salomo regeerde te Jeruzalem over gansch Israël veertig jaar.
- 31 En Salomo ontsliep met zijne vaderen,
en zij begroeven hem in de stad zijns vaders Davids;
en zijn zoon Rehabeam werd koning in zijne plaats.

10

De scheuring des rijks. Rehabeam en Jerobeam:

- 1 En Rehabeam trok naar Sichem,
want het gansche Israël was te Sichem gekomen om hem koning te maken.
- 2 Het geschiedde nu,
als Jerobeam, de zoon Nebats, *dat* hoorde
(dezelve nu was in Egypte,
alwaar hij van het aangezicht van den koning Salomo gevloten was),
dat Jerobeam uit Egypte wederkeerde;
- 3 want zij zonden heen
en lieten hem roepen.
Zoo kwam Jerobeam met het gansche Israël
en spraken tot Rehabeam,
zeggende:
- 4 "Uw vader heeft ons juk hard gemaakt:
nu dan maakt gij uws vaders harden dienst en zijn zwaar juk,
dat hij ons opgelegd heeft, lichter,
en wij zullen u dienen."
- 5 En hij zeide tot hen:
"Komt over drie dagen weder tot mij."

- En het volk ging henen.
- 6 En de koning Rehabeam hield raad met de oudsten,
die gestaan hadden voor het aangezicht van zijnen vader Salomo,
als hij leefde,
zeggende:
"Hoe raadt gijlieden,
dat men dit volk antwoorden zal?"
- 7 En zij spraken tot hem,
zeggende:
"Indien gij dit volk goedertieren en jegens hen goedwillig wezen zult,
en tot hen goede woorden spreken zult,
zoo zullen zij te allen dage uwe knechten zijn."
- 8 Maar hij verliet den raad der oudsten,
dien zij hem geraden hadden,
en hij hield raad met de jongelingen,
die met hem opgewassen waren,
die voor zijn aangezicht stonden,
9 en hij zeide tot hen:
"Wat raadt gijlieden,
dat wij dit volk antwoorden zullen,
die tot mij gesproken hebben,
zeggende:
'Maak het juk, dat uw vader ons opgelegd heeft, lichter?'"
- 10 En de jongelingen, die met hem opgewassen waren, spraken tot hem,
zeggende:
"Alzóó zult gij zeggen tot dat volk,
die tot u gesproken hebben, zeggende:
'Uw vader heeft ons juk zwaar gemaakt,
maar maak gij het over ons lichter';
alzóó zult gij tot hen spreken:
'Mijn kleinste *vinger* zal dikker zijn dan mijns vaders lendenen:
11 indien nu mijn vader een zwaar juk op u heeft doen laden,
zoo zal ik boven uw juk nog daar toedoen;
mijn vader heeft u met geeselen gekastijd,
maar ik *zal u* met schorpioenen *kastijden*.'" "
- 12 Zoo kwam Jerobeam en al het volk tot Rehabeam op den derden dag,
gelijk als de koning gesproken had,
zeggende:
"Komt weder tot mij op den derden dag."
- 13 En de koning antwoordde hun hard;
want de koning Rehabeam verliet den raad der oudsten,
14 en hij sprak tot hen naar den raad der jongelingen,
zeggende:
"Mijn vader heeft uw juk zwaar gemaakt,
maar ik zal nog daarboven toedoen:
mijn vader heeft u met geeselen gekastijd,
maar ik *zal u* met schorpioenen *kastijden*."
- 15 Alzoo hoorde de koning naar het volk niet;
want deze omwenting was van God,
opdat de HEERE Zijn woord bevestigde,
hetwelk Hij door den dienst van Ahía den Siloniet gesproken had
tot Jerobeam, den zoon Nebats.
- 16 Toen het gansche Israëel zag,
dat de koning naar hem niet hoorde,
zoo antwoorde het volk den koning,
zeggende:
"Wat deel hebben wij aan David?
Ja, geene erve *hebben wij* aan den zoon van Isai;

- een ieder naar uwe tenten, o Israël;
voorzie nu uw huis, o David!"
Zoo ging het gansche Israël naar zijne tenten.
17 Doch aangaande de kinderen Israëls,
die in de steden van Juda woonden,
over die regeerde Rehabeam ook.
18 Toen zond de koning Rehabeam Hadoram,
die over de schatting was;
en de kinderen Israëls steenigden hem met steenen,
dat hij stierf;
maar de koning Rehabeam verkloekte zich om op eenen wagen te klimmen,
dat hij naar Jeruzalem vluchtte.
19 Alzoo vielen de Israëlieten van het huis Davids af, tot op dezen dag.

11

Rehabeams regeering:

- 1 Toen nu Rehabeam te Jeruzalem gekomen was,
vergaderde hij het huis van Juda en Benjamin,
eenhonderdtachtigduizend uitgelezenen,
geoeffend ten oorloge,
om tegen Israël te strijden,
opdat hij het koninkrijk weder aan Rehabeam bracht.
2 Doch het woord des HEEREN geschiedde tot Semaja den man Gods,
zeggende:
3 "Zeg tot Rehabeam den zoon Salomo's,
den koning van Juda,
en tot het gansche Israël in Juda en Benjamin,
zeggende:
4 'Zoo zegt de HEERE:
"Gij zult niet optrekken noch strijden tegen uwe broederen,
een ieder keere weder tot zijn huis,
want deze zaak is van Mij geschied.""
En zij hoorden de woorden des HEEREN,
en zij keerden weder van tegen Jerobeam te trekken.
5 Rehabeam nu woonde te Jeruzalem;
en hij bouwde steden tot vastigheden in Juda;
6 hij bouwde nu Bethlehem,
en Etam,
en Tekóa,
7 en Beth-Zur,
en Socho,
en Adullam,
8 en Gath,
en Maresa,
en Zif,
9 en Adoraïm,
en Lachis,
en Azeka,
10 en Zora,
en Ajalon,
en Hebron:
dewelke in Juda en in Benjamin de vaste steden waren.
11 En hij sterkte deze vastigheden,
en leide oversten daarin,
en schatten van spijs,
en olie
en wijn,
12 en in elke stad rondassen en spiesen,

- en sterkte ze gansch zeer;
zoo was Juda en Benjamin zijne.
- 13 Daartoe de Priesters en de Levieten,
die in het gansche Israël waren,
stelden zich bij hem uit alle hunne landpalen;
- 14 want de Levieten verlieten hunne voorsteden en hunne bezitting,
en kwamen in Juda en in Jeruzalem;
want Jerobeam en zijne zonen hadden hen verstooten van het Priesterdom
den HEERE te mogen bedienen,
- 15 en hij had zich priesters gesteld voor de hoogten
en voor de duivelen
en voor de kalveren,
die hij gemaakt had.
- 16 Na die kwamen ook uit alle stammen Israëls te Jeruzalem,
die hun hart begaven om den HEERE den God Israëls te zoeken,
dat zij den HEERE den God hunner vaders offerande deden.
- 17 Alzoo sterkten zij het koninkrijk van Juda,
en bekrachtigden Rehabeam,
den zoon Salomo's,
drie jaren;
want drie jaren wandelden zij in den weg van David en Salomo.
- 18 En Rehabeam nam zich,
benevens Mahalaht,
de dochter van Jerimoth,
den zoon Davids,
ter vrouwe Abihaïl,
de dochter Eliabs,
des zoons van Isai,
- 19 dewelke hem zonen baarde,
Jeüs,
en Semarja,
en Zaham.
- 20 En na haar nam hij Maächa,
de dochter Absaloms;
deze baarde hem Abía,
en Attai,
en Ziza,
en Selomith.
- 21 En Rehabeam had Maächa,
Absaloms dochter,
liever dan alle zijne vrouwen en zijne bijwijven;
want hij had achttien vrouwen genomen
en zestig bijwijven,
en hij gewon acht en twintig zonen
en zestig dochteren.
- 22 En Rehabeam stelde Abía,
den zoon van Maächa,
tot een hoofd,
om een overste te zijn onder zijne broederen,
want het was om hem koning te maken.
- 23 En hij handelde verstandiglijk,
dat hij van alle zijne zonen
door alle landen van Juda en Benjamin in alle vaste steden verspreidde,
denwelken hij spijs gaf in overvloed;
en hij begeerde de veelheid van vrouwen.

12

Rehabeam door Sisak verslagen:

- 1 Het geschiedde nu,
als Rehabeam het koninkrijk bevestigd had
en hij sterk geworden was,
dat hij de wet des HEEREN verliet,
en gansch Israël met hem.
- 2 Daarom geschiedde het in het vijfde jaar des konings Rehabeams,
dat Sisak, de koning van Egypte,
tegen Jeruzalem optrok,
(want zij hadden overtreden tegen den HEERE),
- 3 met duizend en tweehonderd wagens en met zestigduizend ruiters,
en des volks, dat met hem kwam uit Egypte,
was geen getal,
Libyërs,
Sukkieten
en Mooren;
- 4 en hij nam de vaste steden in, die Juda had,
en hij kwam tot Jeruzalem toe.
- 5 Toen kwam Semaja de Profeet tot Rehabeam en de oversten van Juda,
die te Jeruzalem verzameld waren
uit oorzaak van Sisak,
en hij zeide tot hen:
"Alzóó zegt de HEERE:
'Gij hebt Mij verlaten,
daarom heb Ik u óók verlaten in de hand van Sisak.'"
- 6 Toen verootmoedigden zich de oversten Israëls en de koning,
en zij zeiden:
"De HEERE is rechtvaardig."
- 7 Als nu de HEERE zag,
dat zij zich verootmoedigden,
geschiedde het Woord des HEEREN tot Semaja,
zeggende:
"Zij hebben zich verootmoedigd:
Ik zal hen niet verderven,
maar Ik zal hun binnenkort ontkoming geven,
dat Mijne grimmigheid over Jeruzalem door de hand van Sisak
niet zal uitgegoten worden;
- 8 doch zij zullen hem tot knechten zijn,
opdat zij onderkennen Mijnen dienst
en de dienst van de koninkrijken der landen."
- 9 Zoo toog Sisak,
de koning van Egypte,
op tegen Jeruzalem,
en hij nam de schatten van het huis des HEEREN
en de schatten van het huis des konings weg,
hij nam alles weg,
hij nam ook alle de gouden schilden weg,
die Salomo gemaakt had.
- 10 En de koning Rehabeam maakte in plaats van die koperen schilden,
en hij beval *die* onder de hand van de oversten der trawanten,
die de deur van het huis des konings bewaarden,
en het geschiedde,
- 11 zoo wanneer de koning in het huis des HEEREN ging,
dat de trawanten kwamen
en die droegen,
en die wederbrachten in der trawanten wachtkamer.
- 12 En als hij zich verootmoedigde,

- keerde de toorn des HEEREN van hem af,
opdat Hij *hem* niet ten uiterste toe verdierf;
ook waren er in Juda nog goede dingen.
- 13 Zoo versterkte zich de koning Rehabeam in Jeruzalem,
en regeerde;
want Rehabeam was éénenveertig jaar oud, als hij koning werd,
en hij regeerde zeventien jaar in Jeruzalem,
de stad,
die de HEERE uit alle stammen Israëls verkoren had
om Zijnen Naam daar te zetten;
en de naam zijner moeder was Naäma,
eene Ammonietische.
- 14 En hij deed dat kwaad was,
dewijl hij zijn hart niet richtte om den HEERE te zoeken.

Rehabeams dood:

- 15 De geschiedenissen nu van Rehabeam,
de eerste en de laatste,
zijn die niet geschreven in de woorden van Semaja den Profeet
en Iddo den ziener,
verhalende de geslachtregisteren,
daartoe de oorlogen Rehabeams en Jerobeams
in alle *hunne* dagen?
- 16 En Rehabeam ontsliep met zijne vaderen,
en werd begraven in de stad Davids;
en zijn zoon Abía werd koning in zijne plaats.

13

Abía koning van Juda. Zijn overwinning op Jerobeam:

- 1 In het achttiende jaar des konings Jerobeams,
zoo werd Abía koning over Juda:
- 2 hij regeerde drie jaren te Jeruzalem;
en de naam zijner moeder was Michaja,
de dochter Uriëls van Gibeá.
- 3 En daar was oorlog tusschen Abía en tusschen Jerobeam,
en Abía bond den strijd aan met een heir van strijdbare helden,
vierhonderdduizend uitgelezene mannen,
en Jerobeam stelde tegen hem de slagorde met achthonderdduizend uitgelezene mannen,
kloeke helden.
- 4 En Abía maakte zich op van boven den berg Zemaráim,
dewelke is in het gebergte van Efraïm,
en hij zeide:
"Hoort mij aan,
Jerobeam en gansch Israëel.
- 5 Staat het u niet te weten,
dat de HEERE de God Israëls het koninkrijk over Israëel aan David gegeven heeft
tot in eeuwigheid,
hem en zijnen zonen met een zoutverbond?
- 6 Evenwel is Jerobeam, de zoon Nebats, de knecht van Salomo, den zoon Davids, opgestaan
en heeft gerebelleerd tegen zijnen heer.
- 7 Daartoe hebben zich ijdele mannen,
kinderen Belials, tot hem vergaderd,
en hebben zich sterk gemaakt tegen Rehabeam, den zoon Salomo's,
als Rehabeam jong was en teeder van hart,
dat hij zich tegen hen niet konde versterken.
- 8 En nu,
gij denkt u te versterken tegen het koninkrijk des HEEREN,
hetwelk in de hand is der zonen Davids:

- gij zijt wel eene groote menigte,
maar gij hebt gouden kalveren bij u,
die u Jerobeam tot goden gemaakt heeft.
- 9 Hebt gij niet de priesters des HEEREN,
de zonen Aärons,
en de Levieten uitgedreven,
en hebt u priesters gemaakt gelijk de volkeren der landen?
Een iegelijk die komt om zijne hand te vullen met een jong rund en zeven rammen,
die wordt priester dergenen, die geene goden zijn.
- 10 Maar ons aangaande,
de HEERE is onze God,
en wij hebben Hem niet verlaten;
en de Priesters die den HEERE dienen zijn de zonen Aärons,
en de Levieten zijn in het werk.
- 11 En zij steken aan voor den HEERE brandofferen op elken morgen en op elken avond,
ook reukwerk van welriekende specerijen,
nevens de toerichting des broods op de reine tafel,
en den gouden kandelaar en zijne lampen,
om *die* op elken avond te doen branden;
want wij nemen waar de wacht des HEEREN onzes Gods,
maar gij hebt Hem verlaten.
- 12 Daarom ziet,
God is met ons aan de spitse,
en Zijne Priesters met de trompetten des geklanks,
om tegen u alarmgeklank te maken;
o kinderen Israëls,
strijdt niet tegen den HEERE den God uwer vaderen,
want gij zult geen voorspoed hebben."
- 13 Maar Jerobeam deed eene achterlage omwenden om van achter hen te komen:
zoo waren zij vóór het aangezicht van Juda, en de achterlage achter hen.
- 14 Toen nu Juda omzag,
zie,
zoo hadden zij den strijd voor en achter;
en zij riepen tot den HEERE,
en de Priesters trompetten met de trompetten.
- 15 En de mannen van Juda maakten een alarmgeschrei:
en het geschiede, als de mannen van Juda een alarmgeschrei maakten,
dat God Jerobeam en het gansche Israël sloeg vóór Abía en Juda,
- 16 en de kinderen Israëls vloten voor het aangezicht van Juda,
en God gaf hen in hunne hand.
- 17 Abía dan en zijn volk sloeg hen met eenen grooten slag,
want uit Israël vielen verslagen vijfhonderdduizend uitgelezene mannen.
- 18 Alzoo werden de kinderen Israëls vernederd te dier tijd;
maar de kinderen van Juda werden machtig,
dewijl zij op den HEERE hunner vaderen God gesteund hadden.
- 19 En Abía jaagde Jerobeam achterna,
en nam van hem de steden Beth-El met hare onderhoorige plaatsen,
en Jesana met hare onderhoorige plaatsen,
en Efron met hare onderhoorige plaatsen.
- 20 En Jerobeam behield geene kracht meer in de dagen van Abía,
maar de HEERE sloeg hem,
dat hij stierf.
- 21 Zoo versterkte zich Abía;
en hij nam zich veertien vrouwen,
en gewon tweeëntwintig zonen
en zestien dochteren.
- 22 Het overige nu der geschiedenissen van Abía,
zoo zijne wegen als zijne woorden,

zijn beschreven in de historie van den Profeet Iddo.

14

Asa koning van Juda. Hij roeit de afgoderij uit:

- 1 Zoo ontsliep Abía met zijne vaderen,
en zij begroeven hem in de stad Davids;
en zijn zoon Asa werd koning in zijne plaats.
In zijne dagen was het land tien jaren stil.
- 2 En Asa deed dat goed en dat recht was in de oogen des HEEREN zijns Gods;
- 3 want hij nam de altaren der vreemden en de hoogten weg,
en brak de opgerichte beelden,
en hieuw de bosschen af;
- 4 en hij zeide tot Juda,
dat zij den HEERE den God hunner vaderen zoeken,
en dat zij de wet en het gebod doen zouden.
- 5 Hij nam ook weg uit alle steden van Juda de hoogten en de zonnebeelden;
en het koninkrijk was voor hem stil.
- 6 Daartoe bouwde hij vaste steden in Juda;
want het land was stil,
en daar was geen oorlog in die jaren tegen hem,
dewijl de HEERE hem rust gaf.
- 7 Want hij zeide tot Juda:
"Laat ons deze steden bouwen,
en muren daarom trekken,
en torens, deuren en grendelen,
terwijl het land nog is voor ons aangezicht;
want wij hebben den HEERE onzen God gezocht,
wij hebben *Hem* gezocht,
en Hij heeft ons rondom henen rust gegeven."
Zoo bouwden zij en hadden voorspoed.

Zijn overwinning op de Mooren:

- 8 Asa nu had een heir van driehonderdduizend uit Juda,
rondas en spies dragende,
en tweehonderdtachtigduizend uit Benjamin,
het schild dragende en den boog spannende:
alle dezen waren kloeke helden.
- 9 En Zera de Moor trok tegen hen uit met een heir van duizendmaal duizend,
en driehonderd wagenen,
en hij kwam tot Maresa toe.
- 10 Toen toog Asa tegen hem uit,
en zij stelden de slagorde in het dal Zefatha bij Maresa.
- 11 En Asa riep tot den HEERE zijnen God,
en zeide:
"HEERE, het is niets bij U te helpen
hetzij den machtige
hetzij den krachtelooze:
help ons, o HEERE onze God,
want wij steunen op U,
en in Uwen Naam zijn wij gekomen tegen deze menigte;
o HEERE, Gij zijt onze God,
laat de sterfelijke mensch tegen U niets vermogen."
- 12 En de HEERE plaagde de Mooren voor Asa en voor Juda,
en de Mooren vloten.
- 13 Asa nu en al het volk, dat met hem was,
jaagde hen na tot Gerar toe;
en *zóóvelen* vielen er van de Mooren,
dat er voor hen geen hervatting was,

- want zij waren verbroken voor den HEERE en voor Zijn leger.
En zij droegen zeer veel roof weg.
- 14 En zij sloegen alle steden rondom Gerar,
want de verschrikking des HEEREN was over hen,
en zij beroofden alle de steden,
omdat er veel roof in dezelve was.
- 15 En zij sloegen ook de tenten van het vee,
en voerden weg schapen in menigte en kameelen,
en kwamen weder te Jeruzalem.

15

Asa gaat voort de afgoderij uit te roeien:

- 1 Toen kwam de Geest Gods op Azaria,
den zoon van Oded,
2 en hij ging uit, Asa tegemoet,
en hij zeide tot hem:
"Hoor mij,
Asa en gansch Juda en Benjamin,
de HEERE is met ulieden,
terwijl gij met Hem zijt;
en zoo gij Hem zoekt,
Hij zal van u gevonden worden,
maar zoo gij Hem verlaat,
Hij zal u verlaten.
- 3 Israël nu is vele dagen geweest zonder den waren God
en zonder een leerenden priester
en zonder de wet;
4 maar als zij zich in hunnen nood bekeerden tot den HEERE den God Israëls
en Hem zochten,
zoo werd Hij van hen gevonden.
- 5 En in die tijden was er geen vrede
voor dengene die uitging,
en dengene, die inkwam,
maar vele beroerten waren over alle de inwoners van die landen,
6 zoodat volk tegen volk
en stad tegen stad in stukken gestooten werden;
want God had ze met allen angst verschrikt.
- 7 Daarom weest gij sterk,
en laat uwe handen niet verslappen,
want daar is loon naar uw werk."
- 8 Als nu Asa deze woorden hoorde,
en de profetie van den Profeet Oded,
sterkte hij zich
en deed weg de verfoeiselen uit het gansche land Juda en Benjamin,
en uit de steden,
die hij van het gebergte Efraïm genomen had,
en vernieuwde het altaar des HEEREN,
dat vóór het voorhuis des HEEREN was.
- 9 En hij vergaderde het gansche Juda en Benjamin,
en de vreemdelingen met hen uit Efraïm en Manasse en uit Simeon;
want uit Israël vielen zij hem in menigte toe,
als zij zagen,
dat de HEERE zijn God met hem was.
- 10 En zij vergaderden zich te Jeruzalem
in de derde maand in het vijftiende jaar des koninkrijks van Asa,
11 en zij offerden den HEERE tenzelfden dage van den roof,
dien zij gebracht hadden
zevenhonderd runderen

- en zeventuizend schapen.
- 12 En zij traden in een verbond,
dat zij den HEERE den God hunner vaderen zoeken zouden
met hun gansche hart
en met hunne gansche ziel.
- 13 En al wie den HEERE den God Israëls niet zoude zoeken,
zoude gedood worden,
van den kleine tot den groote,
en van den man tot de vrouw toe.
- 14 En zij zwoeren den HEERE met luider stem en met gejuich,
desgelijks met trompetten en met bazuinen.
- 15 En gansch Juda was verblijd over dezen eed;
want zij hadden met hun gansche hart gezworen,
en met hunnen ganschen wil Hem gezocht;
en Hij werd van hen gevonden,
en de HEERE gaf hun rust van rondom.
- 16 Ook aangaande Maächa, de moeder des konings Asa,
hij zette haar af,
dat zij geen koningin ware,
omdat zij een afgrijselijken afgod in een bosch gemaakt had;
ook roeide Asa uit haren afgrijselijken afgod,
en verbrijzelde en verbrandde *hem* aan de beek Kidron.
- 17 De hoogten werden wel niet weggenomen uit Israël,
het hart van Asa nochtans was volkomen alle zijne dagen.
- 18 En hij bracht in het huis Gods de geheiligde dingen zijns vaders,
en zijne geheiligde dingen,
zilver en goud en vaten.
- 19 En daar was geen oorlog tot in het vijfendertigste jaar des koninkrijks van Asa.

16

Asa verlaat God:

- 1 In het zesendertigste jaar des koninkrijks van Asa
trok Baësa, de koning Israëls,
op tegen Juda en bouwde Rama,
opdat hij niemand toeliet uit te gaan en in te komen tot Asa,
den koning van Juda.
- 2 Toen bracht Asa het zilver en het goud voort uit de schatten
van het huis des HEEREN
en van het huis des konings,
en zond tot Benhadad,
den koning van Syrië,
die te Damascus woonde,
zeggende:
- 3 "Daar is een verbond tusschen mij en tusschen u,
en tusschen mijnen vader en tusschen uwen vader;
zie,
ik zend u zilver en goud:
ga henen,
maak uw verbond te niet met Baësa, den koning Israëls,
dat hij van tegen mij aftrekke."
- 4 En Benhadad hoorde naar den koning Asa,
en zond de oversten der heiren, die hij had
tegen de steden Israëls,
en zij sloegen Ijon,
en Dan,
en Abel-Main,
en alle schatsteden van Naftali.
- 5 En het geschiedde als Baësa *zulks* hoorde,

- dat hij afliet van Rama te bouwen,
en zijn werk staakte.
- 6 Toen nam de koning Asa gansch Juda,
en zij droegen weg de steenen van Rama,
en het hout daarvan,
waarmede Baësa gebouwd had;
en hij bouwde daarmede Geba en Mizpa.
- 7 En in denzelfden tijd kwam de ziener Hanani tot Asa,
den koning van Juda,
en hij zeide tot hem:
"Omdat gij gesteund hebt op den koning van Syrië,
en niet gesteund hebt op den HEERE uwen God,
daarom is het heir des konings van Syrië uit uwe hand ontkomen.
- 8 Waren niet de Mooren en de Libyërs een groot heir
met zeer vele wagenen en ruiteren?
Toen gij nochtans op den HEERE steundet,
heeft Hij hen in uwe hand gegeven.
- 9 Want den HEERE *aangaande*, *Zijne* oogen doorloopen de gansche aarde,
om *Zich* sterk te bewijzen aan *degenen*, welker hart volkomen is tot Hem:
gij hebt hierin zottelijk gedaan,
want van nu af zullen er oorlogen tegen u zijn."
- 10 Doch Asa werd toornig tegen den ziener,
en zette hem in het gevangenhuis,
want hij was hierover tegen hem ontstoken;
daartoe onderdrukte Asa *eenigen* uit het volk terzelfder tijd.

Asa's dood:

- 11 En zie,
de geschiedenissen van Asa,
de eerste met de laatste,
zie,
zij zijn beschreven in het boek der koningen van Juda en Israël.
- 12 Asa nu,
in het negenendertigste jaar zijns koninkrijks,
werd krank aan zijne voeten:
tot op het hoogste toe was zijne krankheid;
daartoe ook zocht hij den HEERE niet in zijne krankheid,
maar de medicijnmeesters.
- 13 Alzoo ontsliep Asa met zijne vaderen,
en hij stierf in het éénenveertigste jaar zijner regeering;
- 14 en zij begroeven hem in zijn graf,
dat hij voor zich gegraven had in de stad Davids,
en leiden hem op het bed, hetwelk hij gevuld had met specerijen,
en dat van verscheidene soorten,
naar der apothekers kunst toebereid;
en zij brandden over hem eene gansch groote branding.

17

Josafat koning van Juda:

- 1 En zijn zoon Josafat werd koning in zijne plaats;
en hij sterkte zich tegen Israël,
- 2 en hij leide krijgsvolk in alle vaste steden van Juda,
en leide bezettingen in het land van Juda,
en in de steden van Efraïm,
die zijn vader Asa ingenomen had.
- 3 En de HEERE was met Josafat;
want hij wandelde in de vorige wegen zijns vaders Davids,
en zocht de Baäls niet,

4 maar hij zocht den God zijns vaders
en wandelde in Zijne geboden,
en niet naar het doen van Israël.

5 En de HEERE bevestigde het koninkrijk in zijne hand,
en gansch Juda gaf Josafat geschenken,
en hij had rijkdom en eere in menigte.

6 En zijn hart verhief zich in de wegen des HEEREN,
en hij nam verder de hoogten en de bosschen uit Juda weg.

7 In het derde jaar nu zijner regeering zond hij tot zijne vorsten,
tot Benhaïl,
en tot Obadja,
en tot Zecharja,
en tot Nethaneël,
en tot Michaja,
opdat men zoude leeren in de steden van Juda;
8 en met hen de Levieten,
Semaja,
en Nethanja,
en Zebadja,
en Asaël,
en Semiramoth,
en Jonathan,
en Adonía,
en Tobía,
en Tob-Adonía,
de Levieten;
en met hen de Priesters Elisama en Joram.

9 En zij leerden in Juda,
en het wetboek des HEEREN was bij hen;
en zij gingen rondom in alle steden van Juda,
en leerden onder het volk.

10 En eene verschrikking des HEEREN kwam over alle koninkrijken der landen,
die rondom Juda waren,
dat zij geen oorlog voerden tegen Josafat.

11 En van de Filistijnen brachten zij Josafat geschenken met het opgelegde geld;
ook brachten hem de Arabieren klein vee,
zevenduizend en zevenhonderd rammen
en zevenduizend en zevenhonderd bokken.

12 Alzoo nam Josafat toe
en werd ten hoogste groot;
daartoe bouwde hij in Juda burchten en schatsteden.

13 En hij had veel werk in de steden van Juda,
en krijgslieden, kloeke helden, in Jeruzalem.

14 Dit nu is hunne telling,
naar de huizen hunner vaders.
In Juda waren oversten der duizenden:
Adna de overste,
en met hem waren driehonderdduizend kloeke helden;

15 en naast hem was de overste Johanan,
en met hem waren twee honderd tachtigduizend;

16 naast hem nu was Amasia,
de zoon van Zichri,
die zich vrijwillig den HEEREN overgegeven had,
en met hem waren tweehonderdduizend kloeke helden.

17 En uit Benjamin was Eljada,
een kloek held,
en met hem tweehonderdduizend,
die met boog en schild gewapend waren;

18 en naast hem was Jozabad,
en met hem waren honderdtachtigduizend ten oorloge toegerust.
19 Deze waren in den dienst des konings,
behalve dergenen,
die de koning in de vaste steden door gansch Juda gezet had.

18

Josafats verbond met Achab tegen de Syriërs:

1 Josafat nu had rijkdom en eer in overvloed;
en hij verzwagerde zich aan Achab.
2 En ten einde van *eenige* jaren trok hij af tot Achab naar Samarië;
en Achab slachtte schapen en runderen voor hem in menigte
en voor het volk, dat met hem was,
en hij porde hem aan om op te trekken naar Ramoth in Gilead.
3 Want Achab, de koning Israëls,
zeide tot Josafat, den koning van Juda:
"Zult gij met mij gaan naar Ramoth in Gilead?"
En hij zeide tot hem:
"Zóó zal ik zijn gelijk gij zijt,
en gelijk uw volk is zal mijn volk zijn,
en wij zullen met u zijn in dezen strijd."
4 Voorts zeide Josafat tot den koning Israëls:
"Vraag toch als heden naar het Woord des HEEREN."
5 Toen vergaderde de koning Israëls de profeten,
vierhonderd mannen,
en hij zeide tot hen:
"Zullen wij tegen Ramoth in Gilead ten strijde trekken,
of zal ik het nalaten?"
En zij zeiden:
"Trek op:
want God zal ze in de hand des konings geven."
6 Maar Josafat zeide:
"Is hier niet nog een Profeet des HEEREN,
dat wij het van hem vragen mochten?"
7 Toen zeide de koning Israëls tot Josafat:
"Daar is nog één man om door hem den HEERE te vragen,
maar ik haat hem,
want hij profeteert mij niets goeds,
maar altijd kwaad;
deze is Micha, de zoon van Jimla."
En Josafat zeide:
"De koning zegge niet alzoo."
8 Toen riep de koning Israëls eenen kamerling,
en hij zeide:
"Haal haastiglijk Micha, den zoon van Jimla."
9 De koning Israëls nu en Josafat, de koning van Israël,
zaten elk op zijnen troon,
bekleed met *hunne* kleederen,
en zij zaten op het plein aan de deur der poort van Samarië;
en alle de profeten profeteerden in hunne tegenwoordigheid.
10 En Zedekía, de zoon van Kenaäna, had zich ijzeren horens gemaakt,
en hij zeide:
"Zóó zegt de HEERE:
'Met deze zult gij de Syriërs stooten,
totdat gij hen gansch verdaan zult hebben.'"
11 En alle de profeten profeteerden alzóó,
zeggende:
"Trek op naar Ramoth in Gilead,

- en gij zult voorspoedig zijn,
want de HEERE zal ze in de hand des konings geven."
- 12 De bode nu,
die heengegaan was om Micha te roepen,
sprak tot hem,
zeggende:
"Zie,
de woorden der profeten zijn uit ééne mond goed tot den koning:
dat nu toch uw woord zij gelijk als van een uit hen,
en spreekt het goede."
- 13 Doch Micha zeide:
"Zoo waarachtig als de HEERE leeft,
hetgeen mijn God zeggen zal,
dat zal ik spreken."
- 14 Als hij tot den koning gekomen was,
zoo zeide de koning tot hem:
"Micha, zullen wij naar Ramoth in Gilead ten strijde trekken,
of zal ik het nalaten?"
En hij zeide:
"Trek op
en gijlieden zult voorspoedig zijn,
want zij zullen in uwe hand gegeven worden."
- 15 En de koning zeide tot hem:
"Tot hoeveel reizen zal ik u bezweren,
opdat gij tot mij niet spreekt
dan de waarheid in den Naam des HEEREN?"
- 16 En hij zeide:
"Ik zag het gansche Israël verstrooid op de bergen,
gelijk schapen, die geenen herder hebben;
en de HEERE zeide:
'Deze hebben geen heer;
een iegelijk keere weder naar zijn huis in vrede.'"
- 17 Toen zeide de koning Israëls tot Josafat:
"Heb ik tot u niet gezegd:
'Hij zal over mij niets goeds, maar kwaad profeteeren?'"
- 18 Voorts zeide hij:
"Daarom hoort het Woord des HEEREN.
Ik zag den HEERE zittende op Zijnen troon,
en al het hemelsche heir staande tot Zijne rechter- en Zijne linker-hand.
- 19 En de HEERE zeide:
'Wie zal Achab, den koning Israëls, overreden,
dat hij optrekke en valle te Ramoth in Gilead?'
Daarna zeide Hij:
'Deze zegt aldus
en die zegt alzóó.'
- 20 Toen kwam een geest vóór
en stond voor het aangezicht des HEEREN,
en zeide:
'Ik zal hem overreden.'
En de HEERE zeide tot hem:
'Waarmede?'
- 21 En hij zeide:
'Ik zal uitgaan
en een leugengeest zijn in den mond van alle zijne profeten.'
En Hij zeide:
'Gij zult overreden
en zult ook vermogen;
ga uit

- en doe alzóó.'
- 22 Nu dan,
zie,
de HEERE heeft een leugengeest in den mond van deze uwe profeten gegeven,
en de HEERE heeft kwaad over u gesproken."
- 23 Toen trad Zedekía,
de zoon van Kenaána, toe
en sloeg Micha op het kinnebakken,
en hij zeide:
"Door wat weg is de Geest des HEEREN van mij doorgegaan
om u aan te spreken?"
- 24 En Micha zeide:
"Zie,
gij zult het zien te dienzelfden dage,
als gij zult gaan van kamer in kamer om u te verstecken."
- 25 De koning Israëls nu zeide:
"Neemt Micha
en brengt hem weder tot Amon,
den overste der stad,
en tot Joas,
den zoon des konings;
- 26 en gijlieden zult zeggen:
"Zóó zegt de koning:
"Zet dezen in het gevangenhuis,
en spijst hem met brood der bedruktheid
en met water der bedruktheid,
totdat ik met vrede wederkome."""
- 27 En Micha zeide:
"Indien gij enigszins met vrede wederkomt,
zoo heeft de HEERE door mij niet gesproken."
Voorts zeide hij:
"Hoort,
gij volken altegader."

Achabs dood:

- 28 Alzoo toog de koning Israëls en Josafat,
de koning van Juda,
op naar Ramoth in Gilead.
- 29 En de koning Israëls zeide tot Josafat:
"Als ik mij vermomd heb,
zal ik in den strijd komen,
maar gij,
trek uwe kleederen aan."
Alzoo vermomde zich de koning Israëls,
en zij kwamen in den strijd.
- 30 De koning van Syrië nu had geboden aan de oversten der wagens,
die hij had,
zeggende:
"Gijlieden zult niet strijden tegen kleinen noch grooten,
maar tegen den koning Israëls alleen."
- 31 Het geschiedde dan,
als de oversten der wagens Josafat zagen,
dat zij zeiden:
"Die is de koning Israëls",
en zij trokken rondom hem om te strijden.
Maar Josafat riep,
en de HEERE hielp hem
en God wendde ze van hem af;

- 32 want het geschiedde,
als de oversten der wagens zagen,
dat het de koning Israëls niet was,
dat zij van achter hem afkeerden.
- 33 Toen spande een man den boog in zijne eenvoudigheid,
en schoot den koning Israëls tusschen de gespen
en tusschen het pantser.
Toen zeide hij tot den voerman:
"Keer uwe hand
en voer mij uit het leger,
want ik ben verwond."
- 34 En de strijd nam op dien dag toe,
en de koning Israëls deed zich met den wagen staande houden tegenover de Syriërs,
tot den avond toe;
en hij stierf ter tijd als de zon onderging.

19

Josafat door den profeet Jehu bestraft:

- 1 En Josafat, de koning van Juda,
keerde met vrede weder naar zijn huis te Jeruzalem.
- 2 En Jehu, de zoon van Hanani, de ziener, ging uit, hem tegemoet,
en zeide tot den koning Josafat:
"Zoudt gij den goddelooze helpen,
en die den HEERE haten liefhebben?
Nu is daarom over u van het aangezicht des HEEREN groote toornigheid.
- 3 Evenwel goede dingen zijn bij u gevonden;
want gij hebt de bosschen uit het land weggedaan,
en uw hart gericht om God te zoeken."

Hij herstelt godsdienst en rechtspraak:

- 4 Josafat nu woonde te Jeruzalem,
en hij trok wederom uit door het volk,
van Ber-Séba af tot het gebergte Efraïm toe,
en deed hen wederkeeren tot den HEERE hunner vaderen God.
- 5 En hij stelde richters in het land,
in alle vaste steden van Juda,
van stad tot stad.
- 6 En hij zeide tot de richteren:
"Ziet wat gij doet,
want gij houdt het gericht niet den mensch,
maar den HEERE,
en Hij is bij u in de zaak van het gericht.
- 7 Nu dan, de verschrikking des HEEREN zij op ulieden:
neemt waar
en doet het;
want bij den HEERE onzen God is geen onrecht
noch aanneming van personen
noch ontvanging van geschenken."
- 8 Daartoe stelde Josafat ook te Jeruzalem
eenigen van de Levieten,
en van de priesters
en van de hoofden der vaderen Israëls,
over het gericht des HEEREN
en over rechtsgeschillen,
als zij weder te Jeruzalem gekomen waren.
- 9 En hij gebood hun,
zeggende:
"Doet alzóó in de vreeze des HEEREN,

- met getrouwheid
en met een volkomen hart;
10 en *in* alle geschil,
hetwelk van uwe broederen, die in hunne steden, tot u zal komen,
tusschen bloed en bloed,
tusschen wet en gebod,
en inzettingen en rechten,
zoo vermaant hen,
dat zij niet schuldig worden aan den HEERE
en eene groote toornigheid over u
en over uwe broederen zij:
doet alzóó,
en gij zult niet schuldig worden.
11 En zie,
Amarja de Hoofdpriester is over u in alle zaak des HEEREN;
en Zebadja, de zoon Ismaëls, de vorst van het huis van Juda, in alle zaak des konings,
ook zijn de ambtlieden, de Levieten, voor uw aangezicht:
weest sterk
en doet het,
en de HEERE zal met den goede zijn."

20

Josafat verslaat de Moabieten en hun bondgenooten:

- 1 Het geschiedde nu na dezen,
dat de kinderen Moabs,
en de kinderen Ammons
en met hen *anderen*,
benevens de Ammonieten tegen Josafat ten strijde kwamen.
2 Toen kwamen er die Josafat boodschapten,
zeggende:
"Daar komt eene groote menigte tegen u
van gene zijde der zee,
uit Syrië,
en zie,
zij zijn te Hazezon-Tamar,
welke is Engédi."
3 Josafat nu vreesde
en stelde zijn aangezicht om den HEERE te zoeken;
en hij riep een vasten uit in gansch Juda.
4 En Juda werd vergaderd om van den HEERE *hulpe* te zoeken,
ook kwamen zij uit alle steden van Juda om den HEERE te zoeken.
5 En Josafat stond in de gemeente van Juda en Jeruzalem,
in het huis des HEEREN,
voor het nieuwe voorhof;
6 en hij zeide:
"O HEERE God onzer vadersen,
zijt Gij niet die God in den hemel?
Ja, Gij zijt de Heerscher over alle koninkrijken der heidenen;
en in Uwe hand is kracht en sterkte,
zoodat niemand zich tegen U stellen kan.
7 Hebt Gij niet, onze God, de inwoners dezes lands van voor het aangezicht
uws volks Israëls verdreven,
en dat het zaad Abrahams Uws liefhebbers tot in eeuwigheid gegeven?
8 Zij nu hebben daarin gewoond,
en zij hebben U daarin een heiligdom gebouwd voor Uwen Naam,
zeggende:
9 'Indien over ons *eenig* kwaad komt,
het zwaard des oordeels

- of pest
of honger,
wij zullen voor dit huis en voor Uw aangezicht staan,
dewijl Uw Naam in dit huis is;
en wij zullen uit onze benauwdheid tot U roepen,
en Gij zult verhooren
en verlossen.'
- 10 En nu,
zie,
de kinderen Ammons en Moab,
en die van het gebergte Seïr,
door dewelke Gij Israël niet toeliet te trekken,
als zij uit Egypteland togen,
maar zij weken van hen
en verdelgden hen niet:
- 11 zie dan,
zij vergelden het ons,
komende om ons uit Uwe erve, die Gij ons te erven gegeven hebt, te verdrijven.
- 12 O onze God, zult Gij geen recht tegen hen oefenen?
Want in ons is geene kracht tegen deze groote menigte,
die tegen ons komt,
en wij weten niet wat wij doen zullen,
maar onze oogen zijn op U."
- 13 En gansch Juda stond voor het aangezicht des HEEREN,
ook hunne kinderkens,
hunne vrouwen
en hunne zonen.
- 14 Toen kwam de Geest des HEEREN, in het midden der gemeente, op Jahaziël,
den zoon van Zecharja,
den zoon van Benaja,
den zoon van Jaiël,
den zoon van Mattanja,
den Leviet uit de zonen Asafs,
- 15 en Hij zeide:
"Merkt op,
geheel Juda,
en gij inwoners van Jeruzalem,
en gij koning Josafat,
alzóó zegt de HEERE tot ulieden:
'Vreest gijlieden niet
en wordt niet ontzet vanwege deze groote menigte,
want de strijd is niet uwe, maar Godes.
- 16 Trekt morgen tot hen af:
zie,
zij komen op bij den opgang van Ziz,
en gij zult hen vinden in het einde des dals,
vóóraan de woestijn van Jeruël.
- 17 Gij zult in dezen *strijd* niet te strijden hebben:
stelt uzelfven,
staat
en ziet het heil des HEEREN met u,
o Juda en Jeruzalem;
vreest niet
en ontzet u niet,
gaat morgen uit, hun tegen,
want de HEERE zal met u wezen."
- 18 Toen neigde zich Josafat, met het aangezicht ter aarde,
en gansch Juda en de inwoners van Jeruzalem vielen neder

- voor het aangezicht des HEEREN,
aanbiddende de HEERE,
19 en de Levieten
 uit de kinderen der Kahathieten
 en uit de kinderen der Korachieten
 stonden op om den HEERE den God Israëls
 met luider stem ten hoogste te prijzen.
- 20 En zij maakten zich des morgens vroeg op
en trokken uit naar de woestijn van Tekóa;
en als zij uittrokken,
stond Josafat
en zeide:
"Hoort mij,
o Juda en gij inwoners van Jeruzalem:
geloof in den HEERE uwen God,
 zoo zult gij bevestigd worden;
geloof in Zijne Profeten,
 en gij zult voorspoedig zijn."
- 21 Hij nu beraadslaagde met het volk,
en hij stelde den HEERE zangers,
die de heilige majesteit prijzen zouden,
vóór de toegerusten uitgaande,
en zeggende:
"Looft den HEERE,
want Zijne goedertierenheid is tot in eeuwigheid."
- 22 Ter tijd nu als zij aanhieven met een vreugdegeroep en lofzang,
stelde de HEERE achterlagen tegen de kinderen Ammons, Moab, en die van het gebergte Seïr,
 die tegen Juda gekomen waren;
en zij werden geslagen.
- 23 Want de kinderen Ammons en Moab stonden op tegen de inwoners van het gebergte Seïr,
om te verbannen en te verdelgen:
en als zij met de inwoners van Seïr een einde gemaakt hadden,
hielpen zij de één den ander ten verderve.
- 24 Als nu Juda tot den wachttoren in de woestijn gekomen was,
wendden zij zich naar de menigte;
en zie, het waren doode lichamen,
liggende op de aarde,
en niemand was ontkomen.
- 25 Josafat nu kwam met zijn volk
om hunne buit te rooven,
en zij vonden bij hen in menigte,
zoowel have en doode lichamen als kostelijk gereedschap,
en namen voor zich weg,
totdat zij niet meer dragen konden;
en zij roofden den buit drie dagen,
want die was veel.
- 26 En op den vierden dag vergaderden zij zich in het dal van Beracha,
want dáár loofden zij den HEERE:
daarom noemden zij den naam dier plaats het dal van Beracha,
 tot op dezen dag.
- 27 Daarna keerden alle mannen van Juda en Jeruzalem weder,
en Josafat aan hunne voorspitse,
om wederom met blijdschap te Jeruzalem te komen;
want de HEERE had hen verblijd over hunne vijanden.
- 28 En zij kwamen te Jeruzalem met luiten en met harpen en met trompetten,
tot het huis des HEEREN.
- 29 En daar werd eene verschrikking Gods over alle koninkrijken dier landen,
als zij hoorden,

dat de HEERE tegen de vijanden Israëls gestreden had.
30 Alzoo was het koninkrijk Josafats stil,
en zijn God gaf hem rust van rondom.

Zijn verbond met Ahazia van Israël en zijn dood:

31 Zoo regeerde Josafat over Juda:
hij was vijfendertig jaar oud, als hij koning werd,
en hij regeerde vijfentwintig jaar te Jeruzalem;
en de naam zijner moeder was Azuba, eene dochter van Silhi.
32 En hij wandelde in den weg van zijnen vader Asa,
en hij week daarvan niet af,
doende dat recht was in de oogen des HEEREN.
33 Evenwel werden de hoogten niet weggenomen,
want het volk had nog zijn hart niet geschikt tot den God hunner vaderen.
34 Het overige nu der geschiedenissen Josafats,
der eerste en der laatste,
zie,
die zijn geschreven in de geschiedenissen van Jehu,
den zoon van Hanani,
die men hem deed opteekenen in het boek van de koningen Israëls.
35 Doch na dezen vergezelschapte zich Josafat, de koning van Juda,
met Ahazia, den koning Israëls,
die handelde goddeloos in *zijn* doen.
36 En hij vergezelschapte zich met hem om schepen te maken om naar Tarsis te gaan;
en zij maakten de schepen te Ezeon-Géber.
37 Maar Eliëzer,
de zoon van Dodava,
van Maresa,
profeteerde tegen Josafat,
zeggende:
"Omdat gij u met Ahazia vergezelschapt hebt,
heeft de HEERE uwe werken verscheurd."
Alzoo werden de schepen verbroken,
dat zij niet konden naar Tarsis gaan.

21

Joram koning van Juda:

1 Daarna ontsliep Josafat met zijne vaderen,
en werd begraven bij zijne vaderen in de stad Davids;
en zijn zoon Joram werd koning in zijne plaats.
2 En hij had broederen,
Josafats zonen,
Azaria,
en Jehiël,
en Zecharja,
en Azarjahu,
en Michaël,
en Sefatja:
deze allen waren zonen Josafats,
des konings Israëls.
3 En hun vader had hun vele gaven gegeven
van zilver
en van goud
en van kostelijkheden,
met vaste steden in Juda;
maar het koninkrijk gaf hij Joram,
omdat hij de eerstgeborene was.
4 Als Joram tot het koninkrijk zijns vaders opgekomen was

en zich versterkt had,
zoo doodde hij alle zijne broederen met het zwaard,
mitsgaders ook *eenigen* van de vorsten Israëls.
5 Tweeëndertig jaar was Joram oud, toen hij koning werd,
en hij regeerde acht jaren te Jeruzalem.
6 En hij wandelde in den weg der koningen Israëls,
gelijk als het huis Achabs deed;
want hij had de dochter Achabs tot eene vrouw;
en hij deed dat kwaad was in de oogen des HEEREN.
7 Doch de HEERE wilde het huis Davids niet verderven,
om des verbonds wil,
dat Hij met David gemaakt had,
en gelijk als Hij gezegd had,
hem en zijnen zonen te allen dage eene lamp te zullen geven.

Afval der Edomieten:

8 In zijne dagen vielen de Edomieten af van onder het gebied van Juda,
en zij maakten over zich eenen koning.
9 Daarom trok Joram voort met zijne oversten,
en alle de wagens met hem;
en hij maakte zich des nachts op
en sloeg de Edomieten, die rondom hem waren,
en de oversten der wagenen.
10 Evenwel vielen de Edomieten af van onder het gebied van Juda,
tot op dezen dag.
Toen terzelfder tijd viel Libna af van onder zijn gebied:
want hij had den HEERE den God zijner vaderen verlaten.
11 Ook maakte hij hoogten op de bergen van Juda,
en hij deed de inwoners van Jeruzalem hoereeren,
ja, hij dreef Juda *daartoe*.

De brief van Elia:

12 Zoo kwam een schrift tot hem van den Profeet Elía,
zeggende:
"Alzóó zegt de HEERE de God uws vaders Davids:
'Omdat gij in de wegen uws vaders Josafats
en in de wegen van Asa, den koning van Juda,
niet gewandeld hebt,
13 maar hebt gewandeld in den weg der koningen Israëls,
en hebt Juda en de inwoners van Jeruzalem doen hoereeren,
achtervolgende het hoereeren van het huis Achabs,
en ook uwe broederen van uws vaders huis gedood hebt,
die beter waren dan gij,
14 □ zie,
de HEERE zal u plagen met eene groote plaag
aan uw volk
en aan uwe kinderen
en aan uwe vrouwen
en aan al uwe have;
15 gij zult in groote krankheden zijn door de krankheid uwer ingewanden,
totdat uwe ingewanden uitgaan vanwege de krankheid, jaar op jaar."
16 Zoo verwekte de HEERE tegen Joram den geest der Filistijnen en der Arabieren,
die aan de zijde der Mooren zijn;
17 die trokken op in Juda
en braken daarin,
en voerden alle have weg,
die in het huis des konings gevonden werd,
zelfs ook zijne kinderen

en zijne vrouwen,
zoodat hem geen zoon overgelaten werd dan Joahaz,
de kleinste zijner zonen.

Jorams dood:

- 18 En na dit alles plaagde hem de HEERE in zijn ingewand met eene krankheid,
waar geen genezen aan was;
- 19 dit geschiedde van jaar tot jaar,
zoodat, wanneer de tijd van het einde der twee jaren uitging,
zijne ingewanden met de krankheid uitgingen,
dat hij stierf van booze krankheden;
en zijn volk maakte hem geen branding als de branding zijner vaderen.
- 20 Hij was tweeëndertig *jaar* oud, als hij koning werd,
en regeerde acht jaren te Jeruzalem;
en hij ging henen zonder begeerd te zijn,
en zij begroeven hem in de stad Davids,
maar niet in de graven der koningen.

22

Ahazia koning van Juda:

- 1 En de inwoners van Jeruzalem maakten Ahazia,
zijn kleinsten zoon, koning in zijne plaats;
want eene bende, die met de Arabieren in het leger gekomen was,
had alle de eersten gedood.
Ahazia dan, de zoon Jorams, des konings van Juda, regeerde.
- 2 Twee-enveertig jaar was Ahazia oud, toen hij koning werd,
en hij regeerde één jaar te Jeruzalem;
en de naam zijner moeder was Athalia,
eene dochter van Omri.
- 3 Hij wandelde óók in de wegen van het huis Achabs,
want zijne moeder was zijne raadgeefster
om goddelooslijk te handelen.
- 4 En hij deed dat kwaad was in de oogen des HEEREN,
gelijk het huis Achabs;
want zij waren zijne raadgevers na den dood zijns vaders,
hem ten verderve.
- 5 Hij wandelde ook in hunnen raad,
en trok heen met Joram, den zoon Achabs, den koning Israëls,
tot den strijd tegen Hazaël, den koning van Syrië, bij Ramoth in Gilead.
En de Syriërs sloegen Joram,
- 6 en hij keerde weder om zich te laten genezen te Jizreël,
want *hij had* wonden,
die men hem bij Rama geslagen had,
als hij streed tegen Hazaël, den koning van Syrië;
en Azarja, de zoon Jorams, des konings van Juda, kwam af
om Joram, den zoon Achabs, te Jizreël te zien,
want hij was krank.
- 7 De vertreding nu van Ahazia was van God,
dat hij tot Joram kwam;
want als hij gekomen was,
trok hij met Joram uit tot Jehu,
den zoon van Nimsi,
denwelken de HEERE gezalfd had om het huis Achabs uit te roeien.
- 8 Zoo geschiedde het,
als Jehu het oordeel uitvoerde tegen het huis Achabs,
dat hij de vorsten van Juda en de zonen der broeders van Ahazia,
die Ahazia dienden, vond
en die doodde.

9 Daarna zocht hij Ahazia,
en zij kregen hem,
(want hij was verstoken in Samarië),
en zij brachten hem tot Jehu,
en zij doodden hem
en begroeven hem:
want zij zeiden:
"Hij is de zoon Josafats,
die den HEERE met zijn gansche hart gezocht heeft."
Zoo had het huis van Ahazia niemand,
die kracht behield tot het koninkrijk.

Athalia:

10 Toen nu Athalia, de moeder van Ahazia, zag,
dat haar zoon dood was,
zoo maakte zij zich op
en bracht al het koninklijke zaad van het huis van Juda om.
11 Maar Josabath, de dochter des konings, nam Joas, den zoon van Ahazia,
en stal hem uit het midden van des konings zonen, die gedood werden,
en zette hem en zijne voedster in eene slaapkamer;
zoo verborg hem Josabath, de dochter des konings Jorams, de huisvrouw des Priesters Jojada,
(want zij was de zuster van Ahazia),
voor Athalia, dat zij hem niet doodde.
12 En hij was bij hen verstoken in het huis Gods zes jaren;
en Athalia regeerde over het land.

23

Joas koning van Juda:

1 Doch in het zevende jaar versterkte zich Jojada,
en nam de oversten der honderden,
Azarja, den zoon Jerohams,
en Ismaël, den zoon Johanans,
en Azarja, den zoon Obeds,
en Maäseja, den zoon van Adaja,
en Elisafat, den zoon van Zichri,
met zich in een verbond.
2 Die trokken om in Juda,
en vergaderden de Levieten uit alle steden van Juda,
en de hoofden der vaderen Israëls;
en zij kwamen naar Jeruzalem.
3 En die gansche gemeente maakte een verbond in het huis Gods met den koning,
en hij zeide tot hen:
"Zie,
de zoon des konings zal koning zijn,
gelijk als de HEERE van de zonen Davids gesproken heeft.
4 Dit is de zaak, die gij doen zult:
een derde deel van u, die op den sabbat ingaan,
van de Priesters en van de Levieten,
zullen tot portiers der dorpen zijn,
5 en een derde deel zal zijn aan het huis des konings,
en een derde deel aan de Fundamentpoort,
en al het volk zal in de voorhoven zijn van het huis des HEEREN.
6 Maar dat niemand kome in het huis des HEEREN,
dan de Priesters en de Levieten, die dienen:
die zullen ingaan,
want zij zijn heilig;
maar al het volk zal de wacht des HEEREN waarnemen.
7 De Levieten nu zullen den koning rondom omsingelen,

- een ieder met zijne wapens in zijne hand,
en die tot het huis inkomt, zal gedood worden;
doch weest gijlieden bij den koning,
als hij inkomt
en uitgaat.
- 8 En de Levieten en gansch Juda deden naar alles,
dat de Priester Jojada geboden had,
en zij namen een ieder zijne mannen, die op den sabbat inkwamen,
met degenen, die op den sabbat uitgingen,
want de Priester Jojada had aan de afdeelingen geen verlof gegeven:
- 9 voorts gaf de Priester Jojada den oversten der honderden de spiesen
en de rondassen
en de schilden,
die des konings Davids geweest waren,
die in het huis Gods waren;
- 10 en hij stelde al het volk,
en een ieder met zijn geweer in zijne hand,
van de rechterzijde van het huis
tot de linkerzijde van het huis,
naar het altaar
en naar het huis toe,
bij den koning rondom.
- 11 Toen brachten zij des konings zoon voor,
en zetten hem de kroon op,
en *gaven hem* de getuigenis,
en zij maakten hem koning;
en Jojada en zijne zonen zalfden hem,
en zeiden:
"De koning leve!"
- 12 Toen nu Athalia hoorde de stem des volks, dat toeliep
en den koning roemde,
kwam zij tot het volk in het huis des HEEREN;
- 13 en zij zag toe,
en zie,
de koning stond bij zijnen pilaar aan den ingang,
en de oversten en de trompetten waren bij den koning,
en al het volk des lands was blijde
en blies met trompetten,
en de zangers waren er met muziekinstrumenten,
en gaven te kennen, dat men lofzingen zoude:
toen verscheurde Athalia hare kleederen,
en zij riep:
"Verraad! verraad!"
- 14 Maar de Priester Jojada bracht de oversten der honderden,
die over het heir gesteld waren, uit,
en zeide tot hen:
"Brenge haar uit tot buiten de ordeningen,
en die haar volgt,
zal met het zwaard gedood worden";
want de Priester had gezegd:
"Gij zult haar in het huis des HEEREN niet dooden."
- 15 En zij leidden de handen aan haar
en zij ging naar den ingang van de Paardenpoort naar het huis des konings,
en zij doodden haar daar.

De priester Jojada herstelt den dienst van God:

- 16 En Jojada maakte een verbond tusschen hem
en tusschen al het volk

- en tusschen den koning,
dat zij den HEERE tot een volk zouden zijn.
- 17 Daarna ging al het volk in het huis Baäls,
en braken dat af,
en zijne altaren
en zijne beelden verbraken zij,
en Mattan, den priester Baäls, sloegen zij dood voor de altaren.
- 18 Jojada nu bestelde ambten in het huis des HEEREN,
onder de hand der Levietische Priesters,
die David in het huis des HEEREN afgedeeld had
om de brandofferen des HEEREN te offeren,
gelijk in de wet van Mozes geschreven is,
met blijdschap en met gezang,
naar de instelling Davids.
- 19 En hij stelde de portiers aan de poorten van het huis des HEEREN,
opdat niemand, in eenig ding onrein zijnde, inkwame.
- 20 En hij nam de oversten der honderden
en de machtigen
en die heerschappij hadden onder het volk,
en al het volk des lands,
en bracht den koning van het huis des HEEREN af,
en zij kwamen door het midden der Hooge poort in het huis des konings,
en zij zetten den koning op den troon des koninkrijks.
- 21 En al het volk des lands was blijde,
en de stad werd stil,
nadat zij Athalia met het zwaard gedood hadden.

24

Joas' herstellingen aan den tempel:

- 1 Joas was zeven jaren oud,
toen hij koning werd,
en hij regeerde veertig jaar te Jeruzalem;
en de naam zijner moeder was Zibja van Ber-Séba.
- 2 En Joas deed dat recht was in de oogen des HEEREN,
alle de dagen van den Priester Jojada.
- 3 En Jojada nam voor hem twee vrouwen;
en hij gewon zonen en dochteren.
- 4 Het geschiedde nu na dezen,
dat het in het hart van Joas was het huis des HEEREN te vernieuwen.
- 5 Zoo vergaderde hij de Priesteren en de Levieten,
en zeide tot hen:
"Trekt uit tot de steden van Juda,
en vergadert geld van het gansche Israël,
om het huis uws Gods te beteren
van jaar tot jaar;
en gijlieden,
haast u tot deze zaak."
Maar de Levieten haastten zich niet.
- 6 En de koning riep Jojada, het hoofd,
en zeide tot hem:
"Waarom hebt gij geen onderzoek gedaan bij de Levieten,
dat zij uit Juda en Jeruzalem inbrengen zouden de schatting van Mozes,
den knecht des HEEREN,
en van de gemeente Israëls,
voor de tent der getuigenis?"
- 7 Want als Athalia goddelooslijk handelde,
hadden hare zonen het huis Gods opengebrouwen,
ja,

- zelfs alle geheiligde dingen van het huis des HEEREN besteed aan de Baäls.
- 8 En de koning gebod,
en zij maakten eene kist,
en stelden die buiten aan de poort van het huis des HEEREN;
9 en men deed uitroeping in Juda
en in Jeruzalem,
dat men den HEERE inbrengen zoude de schatting van Mozes,
den knecht Gods over Israël in de woestijn.
- 10 Toen verblijdden zich alle oversten
en al het volk,
en zij brachten in
en wierpen in de kist,
totdat men voleindigd had.
- 11 Het geschiedde nu,
ten tijde als hij de kist naar des konings bevel door de hand der Levieten inbracht,
en als zij zagen, dat er veel geld was,
dat de schrijver des konings kwam,
en de bestelde des hoofdpriesters,
en de kist ledig maakten,
en die opnamen
en die wederbrachten aan hare plaats;
alzóó deden zij van dag tot dag,
en verzamelden geld in menigte,
- 12 hetwelk de koning en Jojada gaven dengenen,
die het werk van den dienst van het huis des HEEREN verzorgden;
en zij huurden houwens en timmerlieden
om het huis des HEEREN te vernieuwen,
mitsgaders ook werkmeesters in ijzer en koper
om het huis des HEEREN te beteren.
- 13 Zoo deden de verzorgers van het werk,
dat de betering des werks door hunne hand toenam;
en zij herstelden het huis Gods in zijne gestaltenis,
en maakten het vast.
- 14 Als zij nu voleindigd hadden,
brachten zij voor den koning en Jojada het overige des gelds,
waarvan hij vaten maakte voor het huis des HEEREN,
vaten om te dienen
en te offeren,
en rookschalen,
en gouden en zilveren vaten;
en zij offerden geduriglijk brandofferen in het huis des HEEREN,
alle de dagen van Jojada.

Joas' afval van God, zijn straf en dood:

- 15 En Jojada werd oud
en zat van dagen
en stierf:
hij was honderd en dertig jaar oud,
toen hij stierf.
- 16 En zij begroeven hem in de stad Davids,
bij de koningen;
want hij had goed gedaan in Israël,
beide aan God en Zijn huis.
- 17 Maar na den dood van Jojada kwamen de vorsten van Juda
en bogen zich neder voor den koning;
toen hoorde de koning naar hen.
- 18 Zoo verlieten zij het huis des HEEREN des Gods hunner vaderen,
en dienden de bosschen en de afgoden:

toen was er eene groote toornigheid over Juda en Jeruzalem
om deze hunne schuld.

19 Doch Hij zond Profeten onder hen,
om hen tot den HEERE te doen wederkeeren;
die betuigden tegen hen,
maar zij neigden de ooren niet.

20 En de Geest Gods toog Zacharia, den zoon van Jojada, den Priester, aan,
die boven het volk stond,
en hij zeide tot hen:
"Zoo zegt God:
'Waarom overtreedt gij de geboden des HEEREN?
Daarom zult gij niet voorspoedig zijn;
dewijl gij den HEERE verlaten hebt,
zoo zal Hij u verlaten.'

21 En zij maakten een verbond tegen hem
en steenigden hem met steenen,
door het gebod des konings,
in het voorhof van het huis des HEEREN.

22 Zoo gedacht de koning Joas niet der weldadigheid,
die zijn vader Jojada aan hem gedaan had,
maar doodde zijnen zoon:
dewelke als hij stierf, zeide:
"De HEERE zal het zien en zoeken."

23 Daarom geschiedde het,
met den omgang des jaars,
dat de heirkraft van Syrië tegen hem optrok,
en zij kwamen tot Juda en Jeruzalem,
en verdierven uit het volk alle vorsten des volks,
en zij zonden al hunnen roof tot den koning van Damascus.

24 Hoewel de heirkraft van Syrië met weinige mannen kwam,
evenwel gaf de HEERE in hunne hand een heirkraft van groote menigte,
dewijl zij den HEERE den God hunner vaderen verlaten hadden:
alzo voerden zij de oordeelen uit tegen Joas.

25 En toen zij van hem getrokken waren,
(want zij lieten hem in groote krankheden),
maakten zijne knechten,
om het bloed der zonen van den Priester Jojada, een verbond tegen hem,
en zij sloegen hem dood op zijn bed,
dat hij stierf,
en zij begroeven hem in de stad Davids,
maar zij begroeven hem niet in de graven der koningen.

26 Deze nu zijn het,
die een verbond tegen hem maakten:
Zabad, de zoon van Simeath, de Ammonietische,
en Jozabad, de zoon van Simrith de Moabietische.

27 Aangaande nu zijne zonen,
en de grootheid van den last hem *opgelegd*,
en den bouw van het huis Gods,
zie,
zij zijn geschreven in de historie van het boek der koningen.
En zijn zoon Amazia werd koning in zijne plaats.

25

Amazia koning van Juda:

- 1 Amazia, vijftwintig jaar oud zijnde, werd koning,
en regeerde negentwintig jaar te Jeruzalem;
en de naam zijner moeder was Joaddan van Jeruzalem.
- 2 En hij deed dat recht was in de oogen des HEEREN,

doch niet met een volkomen hart.

3 Het geschiedde nu, als het koninkrijk aan hem gesterkt was,
dat hij zijne knechten, die den koning zijnen vader geslagen hadden, doodde;

4 doch hunne kinderen doodde hij niet,
maar *hij deed* gelijk in de wet in het boek van Mozes geschreven is,
waar de HEERE geboden heeft, zeggende:
"De vaders zullen niet sterven om de kinderen,
en de kinderen zullen niet sterven om de vaders,
maar een ieder zal om zijne zonde sterven."

5 En Amazia vergaderde Juda,
en stelde hen, naar de huizen der vaderen,
tot oversten van duizend
en tot oversten van honderd,
door gansch Juda en Benjamin;
en hij monsterde hen van twintig jaar oud en daarboven,
en vond hen driehonderdduizend uitgelezenen,
uittrekkende ten heire,
handelende spies en rondas.

6 Daartoe huurde hij uit Israël honderdduizend kloeke helden
voor honderd talenten zilvers.

7 Maar daar kwam een man Gods tot hem,
zeggende:
"O Koning,
laat het heir Israëls niet met u gaan;
want de HEERE is niet met Israël,
met alle kinderen Efraïms.

8 Maar zoo gij gaat,
doe het,
wees sterk ten strijde:
God zal u doen vallen voor den vijand,
want in God is kracht om te helpen
en om te doen vallen."

9 En Amazia zeide tot den man Gods:
"Maar wat zal men doen met de honderd talenten,
die ik aan de benden Israëls gegeven heb?"
En de man Gods zeide:
"De HEERE heeft meer dan dit om u te geven."

10 Toen scheidde Amazia die af,
te weten, de benden, die uit Efraïm tot hem gekomen waren,
dat zij naar hunne plaats gingen;
daarom ontstak hun toorn zeer tegen Juda,
en zij keerden weder tot hunne plaats in hittigheid des toorns.

11 Amazia sterkte zich,
en leidde zijn volk uit,
en trok in het Zoutdal,
en sloeg tienduizend van de kinderen van Seïr;
daartoe vingen de kinderen van Juda tienduizend levend,
en brachten hen op de hoogte der steenrots,
en stieten hen van de spits der steenrots af,
dat zij allen berstten.

12 Maar de mannen der benden, die Amazia had doen wederkeeren,
dat zij met hem in den strijd niet zouden trekken,
die deden eenen inval in de steden van Juda,
van Samarië af tot Beth-Horon toe,
en sloegen van hen drieduizend
en roofden veel roof.

13 Het geschiedde nu, nadat Amazia van het slaan der Edomieten gekomen was,
en dat hij de goden der kinderen van Seïr medegebracht had,

- dat hij zich die tot goden stelde
en zich voor dezelve nederboog
en hun rookte.
- 15 Toen ontstak de toorn des HEEREN tegen Amazia,
en Hij zond tot hem eenen Profeet,
die zeide tot hem:
"Waarom hebt gij de goden van dat volk gezocht,
die hun volk niet gered hebben uit uwe hand?"
- 16 En het geschiedde,
als hij tot hem sprak,
dat hij tot hem zeide:
"Heeft men u tot des konings raadgever gesteld?
Houdt gij op:
waarom zouden zij u slaan?"
Toen hield de Profeet op,
en zeide:
"Ik merk,
dat God besloten heeft u te verderven,
dewijl gij dit gedaan,
en naar mijnen raad niet gehoord hebt."
- Amazia door Joas van Israël verslagen:*
- 17 En Amazia, de koning van Juda, werd te rade,
dat hij zond tot Joas, den zoon van Joahaz, den zoon van Jehu, de koning Israëls,
om te zeggen:
"Kom,
laat ons elkanders aangezicht zien."
- 18 Maar Joas, de koning Israëls, zond tot Amazia, den koning van Juda, om te zeggen:
"De distel, die op den Libanon is, zond tot den ceder, die op den Libanon is,
om te zeggen:
'Geef uwe dochter mijnen zoon ter vrouw';
maar het gedierte des velds, dat op den Libanon is, ging voorbij
en vertrad de distel.
- 19 Gij zegt,
zie,
gij hebt de Edomieten geslagen,
daarom heeft uw hart u verheven
om u te roemen:
nu, blijf in uw huis;
waarom zoudt gij u in het kwade mengen,
dat gij vallen zoudt,
gij en Juda met u?"
- 20 Doch Amazia hoorde niet,
want het was van God,
opdat hij hen in *hunne* handen gawe,
overmits zij de goden der Edomieten gezocht hadden.
- 21 Zoo trok Joas, de koning Israëls, op,
en hij en Amazia, de koning van Juda, zagen elkanders aangezicht te Beth-Sémes,
dat in Juda is,
- 22 en Juda werd geslagen voor het aangezicht Israëls,
en zij vloden een iegelijk in zijne tenten.
- 23 En Joas, de koning Israëls greep Amazia, den koning van Juda,
den zoon van Joas, den zoon van Joahaz, te Beth-Sémes,
en hij bracht hem te Jeruzalem;
en hij brak aan den muur van Jeruzalem,
van de poort Efraïms tot aan de Hoekpoort, vierhonderd ellen;
- 24 daartoe *nam hij* al het goud,
en het zilver,

en alle de vaten, die in het huis Gods gevonden werden bij Obed-Edom,
en de schatten van het huis des konings,
mitsgaders gijzelaars,
en hij keerde weder naar Samarië.
25 Amazia nu, de zoon van Joas, de koning van Juda,
leefde na den dood van Joas, den zoon van Joahaz, de koning Israëls,
vijftien jaar.

Amazia's dood:

26 Het overige nu der geschiedenissen van Amazia,
de eerste en de laatste,
zie,
zijn die niet geschreven in het boek der koningen van Juda en Israël?
27 Van den tijd nu aan,
dat Amazia afgeweken was van achter den HEERE,
zoo maakten zij in Jeruzalem een verbond tegen hem;
doch hij vluchtte naar Lachis;
toen zonden zij hem na tot Lachis,
en doodden hem aldaar;
28 en zij brachten hem op paarden,
en begroeven hem bij zijne vaderen in de stad van Juda.

26

Uzzia koning van Juda:

1 Toen nam het gansche volk van Juda Uzzía,
die nu zestien jaar oud was,
en zij maakten hem koning in zijns vaders Amazia's plaats.
2 Deze bouwde Eloth,
en bracht het weder aan Juda,
nadat de koning met zijne vaderen ontslapen was.
3 Zestien jaar was Uzzía oud, toen hij koning werd,
en hij regeerde tweeënvijftig jaar te Jeruzalem;
en de naam zijner moeder was Jecholia van Jeruzalem.
4 En hij deed dat recht was in de oogen des HEEREN,
naar alles dat zijn vader Amazia gedaan had;
5 want hij begaf zich om God te zoeken,
in de dagen van Zacharia,
die verstandig was in de gezichten Gods.
In de dagen nu,
dat hij den HEERE zocht,
maakte God hem voorspoedig.
6 Want hij trok uit
en streed tegen de Filistijnen,
en brak den muur van Gath
en den muur van Jabné
en den muur van Asdod,
daartoe bouwde hij steden in Asdod
en onder de Filistijnen.
7 En God hielp hem tegen de Filistijnen,
en tegen de Arabieren,
die te Gur-Baäl woonden,
en tegen de Meünieten.
8 En de Ammonieten gaven Uzzía geschenken;
en zijn naam ging uit tot den ingang van Egypte,
want hij sterkte zich ten hoogste.
9 Daartoe bouwde Uzzía torens te Jeruzalem,
aan de Hoekpoort
en aan de Dalpoort

- en aan de hoeken,
en hij versterkte ze.
- 10 Hij bouwde ook torens in de woestijn,
en hieuw vele putten uit,
overmits hij veel vee had,
beide in de laagten en in de effene velden;
akkerlieden en wijngaardeniers op de bergen en op de vruchtbare velden;
want hij was een liefhebber van den landbouw.
- 11 Voorts had Uzzía eene heirkraft van geofenden ten oorlog,
uittrekkende ten heire bij benden,
naar het getal hunner monsterring,
door de hand van Jeïël, den schrijver
en Maäseja den ambtman,
onder de hand van Hananja, *een* van de vorsten des konings.
- 12 Het geheele getal van de hoofden der vaderen,
der strijdbare helden,
was tweeduizend en zeshonderd.
- 13 En onder hunne hand was een krijgshair van driehonderdduizend
en zeventuizend en vijfhonderd,
die met strijdbare kracht zich ten oorlog oefenden,
om den koning tegen den vijand te helpen.
- 14 En Uzzía bereidde voor hen,
voor het gansche heir,
schilden
en spiesen
en helmen
en pantsers
en bogen,
zelfs tot de slingersteenen toe.
- 15 Hij maakte ook te Jeruzalem kunstige werken,
bedenking van kunstige werkmeesters,
dat zij op de torens en op de hoeken zijn zouden,
om met pijlen en met groote steenen te schieten:
zoo ging zijn naam tot verre toe uit,
want hij werd wonderlijk geholpen,
totdat hij sterk werd.
- 16 Maar als hij sterk geworden was,
verhief zich zijn hart tot verdervens toe,
en hij overtrad tegen den HEERE zijnen God,
want hij ging in den tempel des HEEREN om te rooken op het reukaltaar.
- 17 Doch Azarja de Priester ging hem na,
en met hem des HEEREN Priesters,
tachtig kloeke mannen;
- 18 en zij wederstonden den koning Uzzía,
en zeiden tot hem:
"Het komt u niet toe, Uzzía, den HEERE te rooken,
maar den Priesteren, Aärons zonen, die geheiligd zijn om te rooken;
ga uit het heiligdom,
want gij hebt overtreden,
en het zal u niet tot eere zijn van den HEERE God."
- 19 Toen werd Uzzía toornig;
en het reukwerk was in zijne hand om te rooken;
als hij nu toornig werd tegen de Priesters,
rees de melaatschheid op aan zijn voorhoofd,
voor het aangezicht der Priesters in het huis des HEEREN,
van boven het reukaltaar.
- 20 Alstoen zag de Hoofdpriester Azarja op hem,
en alle de Priesters,

- en zie,
hij was melaatsch aan zijn voorhoofd;
en zij stietten hem metterhaast van daar,
ja,
hij zelf werd ook gedreven uit te gaan,
omdat de HEERE hem geplaagd had.
- 21 Alzoo was de koning Uzzía melaatsch tot aan den dag zijns doods;
en melaatsch zijnde woonde hij in een afgezonderd huis,
want hij was van het huis des HEEREN afgesneden;
Jotham nu, zijn zoon, was over het huis des konings,
richtende het volk des lands.
- 22 Het overige nu der geschiedenissen van Uzzía,
de eerste en de laatste,
heeft de Profeet Jesaja, de zoon van Amoz, beschreven.
- 23 En Uzzía ontsliep met zijne vaderen,
en zij begroeven hem bij zijne vaderen,
in het veld van de begrafenis,
die der koningen was;
want zij zeiden:
"Hij is melaatsch."
En zijn zoon Jotham werd koning in zijne plaats.

27

Jotham koning van Juda:

- 1 Jotham was vijftientig jaar oud,
toen hij koning werd,
en hij regeerde zestien jaar te Jeruzalem;
en de naam zijner moeder was Jerusa,
eene dochter van Zadok.
- 2 En hij deed dat recht was in de oogen des HEEREN,
naar alles dat zijn vader Uzzía gedaan had,
behalve dat hij in den tempel des HEEREN niet ging;
en het volk verdierf zich nog.
- 3 Hij bouwde de Hooge poort aan het huis des HEEREN,
hij bouwde ook veel aan den muur van Ofel;
- 4 daartoe bouwde hij steden op het gebergte van Juda,
en in de wouden bouwde hij burchten en torens.
- 5 Hij streed ook tegen den koning der kinderen Ammons,
en had de overhand over hen,
zoodat de kinderen Ammons in datzelfde jaar hem gaven
honderd talenten zilvers,
en tienduizend kor tarwe,
en tienduizend gerst;
dat brachten hem de kinderen Ammons wederom ook in het tweede
en in het derde jaar.
- 6 Alzoo versterkte zich Jotham;
want hij richtte zijne wegen voor het aangezicht des HEEREN zijns Gods.
- 7 Het overige nu der geschiedenissen Jothams,
en alle zijne oorlogen
en zijne wegen,
zie,
zij zijn geschreven in het boek der koningen van Israël en Juda.
- 8 Hij was vijftientig jaar oud,
toen hij koning werd,
en hij regeerde zestien jaar te Jeruzalem.
- 9 En Jotham ontsliep met zijne vaderen,
en zij begroeven hem in de stad Davids;
en zijn zoon Achaz werd koning in zijne plaats.

28

Achaz koning van Juda. Hij wordt verslagen door de Syriërs en Israëlieten:

- 1 Achaz was twintig jaar oud,
toen hij koning werd,
en regeerde zestien jaar te Jeruzalem;
en hij deed niet dat recht was in de oogen des HEEREN,
gelijk zijn vader David,
- 2 maar hij wandelde in de wegen der koningen Israëls;
daartoe maakte hij ook gegotene beelden voor de Baäls.
- 3 Hij rookte ook in het dal des zoons Hinnoms,
en hij brandde zijne zonen in het vuur,
naar de gruwelen der heidenen,
die de HEERE voor het aangezicht der kinderen Israëls uit de bezitting verdreven had.
- 4 Ook offerde hij
en rookte op de hoogten
en op de heuvelen,
mitsgaders onder alle groen geboomte.
- 5 Daarom gaf hem de HEERE zijn God in de hand des konings van Syrië,
dat zij hem sloegen,
en van hem gevankelijk wegvoerden eene groote menigte van gevangenen,
die zij te Damascus brachten.
En hij werd ook gegeven in de hand des konings Israëls,
die hem sloeg met eenen grooten slag.
- 6 Want Pekah, de zoon van Remalia, sloeg in Juda honderd-twintigduizend dood op eenen dag,
allen strijdbare mannen,
omdat zij den HEERE, hunner vaderen God, verlaten hadden.
- 7 En Zichri, een geweldig man in Efraïm,
sloeg Maäseja, den zoon des konings, dood
en Azrikam den huisoverste,
mitsgaders Elkana, den tweede na den koning.
- 8 En de kinderen Israëls voerden van hunne broederen gevankelijk weg tweehonderdduizend,
vrouwen, zonen en dochteren,
en plunderden ook veel roof van hen,
en zij brachten den roof te Samarië.
- 9 Aldaar nu was een Profeet des HEEREN,
wiens naam was Oded,
die ging uit,
het heir tegen,
dat naar Samarië kwam,
en zeide tot hen:
"Zie,
door de grimmigheid des HEEREN des Gods uwer vaderen over Juda
heeft Hij hen in uwe hand gegeven,
en gij hebt hen doodgeslagen in toornigheid,
die tot aan den hemel raakte.
- 10 Daartoe denkt gij nu de kinderen van Juda en Jeruzalem
u tot slaven en slavinnen te onderwerpen:
zijt gij het niet alleenlijk?
Bij ulieden zijn schulden tegen den HEERE uwen God.
- 11 Nu dan,
hoort mij,
en brengt de gevangenen weder,
die gij van uwe broederen gevankelijk weggevoerd hebt;
want de hitte van des HEEREN toorn is over u."
- 12 Toen maakten zich mannen op van de hoofden der kinderen Efraïms,
Azarja, de zoon van Johanan,
Berechja, de zoon van Mesillemoth,

- en Jehiskía, de zoon van Sallum,
en Amasa, de zoon van Hadlai,
tegen degenen, die uit het heir kwamen;
13 en zij zeiden tot hen:
"Gij zult deze gevangenen hier niet inbrengen,
tot eene schuld over ons tegen den HEERE:
denkt gijlieden toe te doen tot onze zonden en tot onze schulden,
hoewel wij veel schuld hebben
en de hitte des toorns over Israël is?"
- 14 Toen lieten de toegerusten de gevangenen en den roof
voor het aangezicht der oversten en der gansche gemeente.
- 15 De mannen nu, die met namen uitgedrukt zijn,
maakten zich op
en grepen de gevangenen,
en kleedden van den roof alle hunne naakten,
en zij kleedden en schoeiden hen,
en spijsden en drenkten hen,
en zalfden hen,
en voerden hen op ezels allen, die zwak waren,
en brachten hen te Jericho, de Palmstad, bij hunne broederen;
daarna keerden zij weder naar Samarië.
- 16 Ter zelfder tijd zond de koning Achaz tot de koningen van Assyrië,
dat zij hem helpen zouden.
- 17 Daarenboven waren ook de Edomieten gekomen,
en hadden Juda geslagen,
en gevangenen gevankelijk weggevoerd.
- 18 Daartoe waren de Filistijnen in de steden der laagte
en het zuiden van Juda ingevallen,
en hadden ingenomen Beth-Sémes,
en Ajalon,
en Gederoth,
en Socho en hare onderhoorige plaatsen,
en Timna en hare onderhoorige plaatsen
en Gimzo en hare onderhoorige plaatsen:
en zij woonden aldaar.
- 19 Want de HEERE vernederde Juda,
om Achaz des konings Israëls wil,
want hij had Juda afgetrokken,
dat het gansch zeer overtrad tegen den HEERE.
- 20 En Tiglath-Pilnéser, de koning van Assyrië, kwam tot hem:
doch hij benauwde hem,
en sterkte hem niet.
- 21 Want Achaz nam een deel van het huis des HEEREN,
en van het huis des konings en der vorsten,
hetwelk hij den koning van Assyrië gaf;
maar hij hielp hem niet.
- 22 Ja,
ten tijde als men hem benauwde,
zoo maakte hij des overtredens tegen den HEERE nog meer;
dit was de koning Achaz.
- 23 Want hij offerde den goden van Damascus die hem geslagen hadden,
en zeide:
"Omdat de goden der koningen van Syrië hen helpen,
zal ik hun offeren, opdat zij mij óók helpen";
maar zij waren hem tot zijnen val,
mitsgaders aan gansch Israël.
- 24 En Achaz verzamelde de vaten van het huis Gods,
en hieuw de vaten van het huis Gods in stukken,

en sloot de deuren van het huis des HEEREN toe;
daartoe maakte hij zich altaren in alle hoeken te Jeruzalem;
25 ook maakte hij in elke stad van Juda hoogten om andere goden te rooken:
alzoo verwekte hij den HEERE, zijner vaderen God, tot toorn.
26 Het overige nu zijner geschiedenissen en alle zijne wegen,
de eerste en de laatste,
zie,
zij zijn geschreven in het boek der koningen van Juda en Israël.
27 En Achaz ontsliep met zijne vaderen,
en zij begroeven hem in de stad te Jeruzalem;
maar zij brachten hem niet in de graven der koningen Israëls.
En zijn zoon Jehiskía werd koning in zijne plaats.

29

Jehiskia koning van Juda. Hij herstelt den godsdienst:

1 Jehizkía werd koning,
vijfentwintig jaar oud zijnde,
en regeerde negenentwintig jaar te Jeruzalem;
en de naam zijner moeder was Abía,
eene dochter van Zacharia.
2 En hij deed dat recht was in de oogen des HEEREN,
naar alles wat zijn vader David gedaan had.
3 Hij deed in het eerste jaar zijner regeering, in de eerste maand,
de deuren van het huis des HEEREN open,
en verbeterde ze.
4 En hij bracht de Priesters en de Levieten in,
en hij verzamelde hen in de Ooststraat.
5 En hij zeide tot hen:
"Hoort mij, o Levieten:
heiligt nu uzelfen
en heiligt het huis des HEEREN des Gods uwer vaderen,
en brengt de onreinheid uit van het heiligdom.
6 Want onze vaders hebben overtreden,
en gedaan dat kwaad was in de oogen des HEEREN onzes Gods,
en hebben Hem verlaten,
en zij hebben hunne aangezichten van den tabernakel des HEEREN omgewend,
en hebben den nek toegekeerd;
7 ook hebben zij de deuren van het voorhuis toegesloten,
en de lampen uitgeblusht,
en het reukwerk niet gerookt;
en het brandoffer hebben zij in het heiligdom den God Israëls niet geofferd.
8 Daarom is een groote toorn des HEEREN over Juda en Jeruzalem geweest,
en Hij heeft hen overgegeven
ter beroering,
ter verwoesting
en ter aanfluiting,
gelijk als gij ziet met uwe oogen.
9 Want zie,
onze vaders zijn door het zwaard gevallen,
daartoe onze zonen
en onze dochteren
en onze vrouwen zijn daarom in gevangenschap geweest.
10 Nu is het in mijn hart een verbond te maken met den HEERE den God Israëls,
opdat de hitte Zijns toorns zich van ons afkeere.
11 Mijne zonen,
weest nu niet traag;
want de HEERE heeft u verkoren,
dat gij voor Zijn aangezicht staan zoudt om Hem te dienen,

- en omdat gij Hem dienaars en wierookers zoudt wezen."
- 12 Toen maakten zich de Levieten op,
Mahath, de zoon van Amasai,
en Joël, de zoon van Azarja,
van de kinderen der Kahathieten;
en van de kinderen van Merari,
Kis, de zoon van Abdi,
en Azarja, de zoon van Jehalleleël;
en van de Gersonieten,
Joah, de zoon van Zimma,
en Eden, de zoon van Jaoh;
- 13 en van de kinderen Elizafans,
Simri
en Jeïël;
en van de kinderen Asafs,
Zacharia
en Mattanja;
- 14 en van de kinderen Hemans,
Jehiël
en Simeï,
en van de kinderen Jeduthuns,
Semaja
en Uzziël.
- 15 En zij verzamelden hunne broederen
en heiligden zich,
en kwamen,
naar het gebod des konings door de woorden des HEEREN,
om het huis des HEEREN te reinigen.
- 16 Maar de Priesters gingen binnen in het huis des HEEREN,
om *dat* te reinigen,
en zij brachten uit in de voorhof van het huis des HEEREN al de onreinheid,
die zij in den tempel des HEEREN vonden,
en de Levieten namen die op om ze naar buiten uit te brengen in de beek Kidron.
- 17 Zij begonnen nu te heiligen op den eersten der eerste maand,
en op den achtsten der maand kwamen zij in het voorhuis des HEEREN,
en heiligden het huis des HEEREN in acht dagen,
en op den zestienden dag der eerste maand maakten zij een einde.
- 18 Daarna kwamen zij binnen tot den koning Hizkía,
en zeiden:
"Wij hebben het geheele huis des HEEREN gereinigd,
mitsgaders het brandoffer-altaar met al zijn gereedschap,
en de tafel der toerichting met al haar gereedschap;
- 19 ook alle gereedschap,
dat de koning Achaz onder zijn koninkrijk door zijne overtreding wegge worpen had,
hebben wij bereid
en geheiligd:
en zie,
zij zijn vóór het altaar des HEEREN.
- 20 Toen maakte zich de koning Jehizkía vroeg op
en verzamelde de oversten der stad,
en hij ging op in het huis des HEEREN.
- 21 En zij brachten zeven varren
en zeven rammen
en zeven lammeren
en zeven geitebokken,
ten zondoffer voor het koninkrijk
en voor het heiligdom
en voor Juda;

en hij zeide tot de zonen Aärons, de Priesters,
dat zij *die* op het altaar des HEEREN zouden offeren.
22 Zoo slachtten zij de runderen,
en de Priesters ontvingen het bloed,
en sprenden het op het altaar;
zij slachtten ook de rammen,
en sprenden het bloed op het altaar;
insgelijks slachtten zij de lammeren,
en sprenden het bloed op het altaar.
23 Daarna brachten zij de bokken bij ten zondoffer,
voor het aangezicht des konings en der gemeente,
en zij leiden hunne handen op dezelve;
24 en de Priesters slachtten ze,
en ontzondigden met derzelver bloed op het altaar,
om verzoening te doen voor het gansche Israël;
want de koning had dat brandoffer en dat zondoffer voor gansch Israël bevolen.
25 En hij stelde de Levieten in het huis des HEEREN,
met cymbalen,
met luiten en harpen,
naar het gebod van David en van Gad,
den ziener des konings,
en van Nathan den Profet,
want dit gebod was van de hand des HEEREN,
door de hand Zijner Profeten.
26 De Levieten nu stonden met de instrumenten Davids,
en de Priesters met de trompetten.
27 En Hizkía beval,
dat men het brandoffer op het altaar zoude offeren.
Ten tijde nu als dat brandoffer begon,
begon het gezang des HEEREN met de trompetten
en met de instrumenten Davids, des konings Israëls.
28 De gansche gemeente nu boog zich neder
als men het gezang zong
en met trompetten trompette:
dit alles,
totdat het brandoffer voleindigd was.
29 Als men nu geëindigd had te offeren,
bukten de koning en allen die bij hem gevonden werden,
en bogen zich neder.
30 Daarna zeide de koning Jehizkía,
en de oversten tot de Levieten,
dat zij den HEERE loven zouden met de woorden Davids en Asafs des zieners;
en zij loofden tot blijdschap toe,
en neigden hunne hoofden
en bogen zich neder.
31 En Jehizkía antwoordde
en zeide:
"Nu hebt gij uwe handen den HEERE gevuld,
treedt toe,
en brengt slachtofferen en lofferen tot het huis des HEEREN.
En de gemeente bracht slachtofferen en lofferen,
en alle vrijwilligen van hart brandofferen.
32 En het getal der brandofferen,
die de gemeente bracht,
was zeventig runderen,
honderd rammen,
tweehonderd lammeren:
deze allen den HEERE ten brandoffer.

- 33 Nog waren der geheiligde dingen zeshonderd runderen
en drieduizend schapen.
- 34 Doch der Priesters was te weinig
en zij konden aan alle de brandofferen de huid niet aftrekken;
daarom hielpen hen hunne broederen de Levieten,
totdat het werk geëindigd was
en de *andere* Priesters zich geheiligd hadden:
want de Levieten waren rechter van hart om zich te heiligen dan de Priesters.
- 35 En ook waren de brandofferen in menigte,
met het vet der dankofferen,
en met de drankofferen voor de brandofferen:
alzo werd de dienst van het huis des HEEREN besteld.
- 36 Jehizkía nu en al het volk verblijdde zich over hetgene God voor het volk bereid had;
want deze zaak geschiedde haastiglijk.

30

Viering van het Paaschfeest onder Hizkia:

- 1 Daarna zond Jehizkía tot het gansche Israël en Juda,
en schreef ook brieven naar Efraïm en Manasse,
dat zij zouden komen tot het huis des HEEREN te Jeruzalem,
om den HEERE den God Israëls Paschen te houden.
- 2 Want de koning had raad gehouden met zijne oversten
en de gansche gemeente te Jeruzalem,
om het Paschen te houden in de tweede maand;
3 want zij hadden het niet kunnen houden te dierzelfder tijd,
omdat de Priesters zich niet genoeg geheiligd hadden,
en het volk zich niet verzameld had te Jeruzalem.
- 4 En deze zaak was recht in de oogen des konings
en in de oogen der gansche gemeente.
- 5 Zoo stelden zij dan,
dat men eene stem door gansch Israël,
van Ber-Séba tot Dan, zoude laten doorgaan,
opdat zij zouden komen om het Paschen den HEERE den God Israëls te houden in Jeruzalem;
want zij hadden het in lange niet gehouden gelijk het geschreven was.
- 6 De loopers dan gingen henen met de brieven van de hand des konings en zijner vorsten,
door gansch Israël en Juda,
en naar het gebod des konings,
zeggende:
"Gij kinderen Israëls,
bekeert u tot den HEERE, den God van Abraham, Isaäk en Israël,
zoo zal Hij zich keeren tot de ontkomenen,
die ulieden overgebleven zijn uit de hand der koningen van Assyrië.
- 7 En zijt niet als uwe vaders en als uwe broeders,
die tegen den HEERE den God hunner vadersen overtreden hebben;
waarom Hij hen tot verwoesting overgegeven heeft,
gelijk als gij ziet.
- 8 Verhardt nu ulieder nek niet,
gelijk uwe vadersen:
geeft den HEERE de hand,
en komt tot Zijn heiligdom,
hetwelk Hij geheiligd heeft tot in eeuwigheid,
en dient den HEERE uwen God;
zoo zal de hitte Zijns toorns van u afkeeren.
- 9 Want als gij u bekeert tot den HEERE,
uwe broederen en uwe kinderen zullen barmhartigheid vinden voor het aangezicht dergenen,
die hen gevangen hebben,
zoodat zij in dit land wederkomen;
want de HEERE uw God is genadig en barmhartig,

en zal het aangezicht van u niet afwenden,
zoo gij u tot Hem bekeert.

10 Zoo gingen de loopers dóór van stad tot stad,
door het land van Efraïm en Manasse,
tot Zebulon toe;
doch zij belachten hen
en bespotten hen.

11 Evenwel verootmoedigden zich sommigen
van Aser en Manasse en van Zebulon,
en kwamen te Jeruzalem.

12 Ook was de hand Gods in Juda,
hun éénerlei hart gevende,
dat zij het gebod des konings en der vorsten deden,
naar het Woord des HEEREN.

13 En te Jeruzalem verzamelde zich veel volks
om het feest der ongezuurde *brooden* te houden,
in de tweede maand,
eene zeer groote gemeente;

14 en zij maakten zich op,
en namen de altaren weg,
die te Jeruzalem waren;
daartoe namen zij alle rooktuig weg,
hetwelk zij in de beek Kidron wierpen.

15 Toen slachtten zij het Pascha,
op den veertienden der tweede maand;
en de Priesters en de Levieten waren beschaamd geworden
en hadden zich geheiligd,
en hadden brandofferen gebracht in het huis des HEEREN.

16 En zij stonden in hunnen stand,
naar hunne wijze,
naar de wet van Mozes den man Gods;
de Priesters spregden het bloed,
dat nemende uit de hand der Levieten.

17 Want eene menigte was in die gemeente,
die zich niet geheiligd hadden;
daarom waren de Levieten over de slachting der paaschlammeren,
voor iederen die niet rein was,
om *die* den HEERE te heiligen;

18 want eene menigte des volks,
velen van Efraïm en Manasse,
Issaschar en Zebulon,
hadden zich niet gereinigd,
maar aten het Pascha niet gelijk geschreven is.
Doch Jehizkía bad voor hen,
zeggende:
"De HEERE, Die goed is,
doe verzoening voor dien,
die zijn gansche hart gericht heeft om God den HEERE den God zijner vaders, te zoeken;
hoewel niet naar de reinheid des heiligdoms."

19 En de HEERE verhoorde Jehizkía
en heelde het volk.

20 Zoo hielden de kinderen Israëls,
die te Jeruzalem gevonden werden,
het feest der ongezuurde *brooden*,
zeven dagen met groote blijdschap.
De Levieten nu en de Priesters prezen den HEERE,
dag op dag,
met sterkluidende instrumenten des HEEREN.

- 22 En Jehizkía sprak naar het hart van alle Levieten,
die verstand hadden in de goede kennis des HEEREN:
en zij aten *de offeranden* des gezetten hoogtijds zeven dagen,
offerende dankofferen
en lovende den HEERE den God hunner vaderen.
- 23 Als nu de gansche gemeente raad gehouden had om andere zeven dagen te houden,
hielden zij nog zeven dagen met blijdschap.
- 24 Want Jehizkía, de koning van Juda,
gaf der gemeente duizend varren
en zeventuizend schapen,
en de vorsten gaven der gemeente duizend varren
en tienduizend schapen;
de Priesters nu hadden zich in menigte geheiligd.
- 25 En de gansche gemeente van Juda verblijdde zich,
mitsgaders de Priesters en de Levieten,
en de geheele gemeente dergenen, die uit Israël gekomen waren,
ook de vreemdelingen, die uit het land Israëls gekomen waren
en die in Juda woonden.
- 26 Zoo was er groote blijdschap te Jeruzalem;
want van de dagen van Salomo, den zoon van David, den koning Israëls,
was desgelijks in Jeruzalem niet geweest.
- 27 Toen stonden de Levietische Priesters op
en zegenden het volk;
en hunne stem werd gehoord,
want hun gebed kwam tot Zijne heilige woning in den hemel.

31

Hizkía herstelt den dienst der Levieten:

- 1 Als zij nu dit alles voleindigd hadden,
trokken alle Israëlieten, die er gevonden werden,
uit tot de steden van Juda,
en braken de opgerichte beelden,
en hieuwen de bosschen af,
en wierpen de hoogten en de altaren af,
uit gansch Juda en Benjamin,
ook in Efraïm en Manasse,
totdat zij alles te niet gemaakt hadden;
daarna keerden alle de kinderen Israëls weder,
een ieder tot zijne bezitting,
in hunne steden.
- 2 En Jehizkía bestelde de afdeelingen der Priesters en der Levieten,
naar hunne verdeelingen een ieder naar zijnen dienst,
de Priesters en de Levieten,
tot het brandoffer en tot de dankofferen
om te dienen
en om te loven
en om te prijzen in de poort van de legers des HEEREN;
ook het deel des konings van zijne have tot de brandofferen,
tot de brandofferen des morgens en des avonds,
en de brandofferen der sabbatten
en der nieuwe maanden
en der gezette hoogtijden,
gelijk geschreven is in de wet des HEEREN.
- 4 En hij zeide tot het volk,
tot de inwoners van Jeruzalem,
dat zij het deel der Priesters en Levieten geven zouden,
opdat zij versterkt mochten worden in de wet des HEEREN.
- 5 Toen nu dat woord uitbrak,

brachten de kinderen Israëls vele eerstelingen van koren,
 most
 en olie
 en honig,
 en van al de inkomst des velds;
 ook brachten zij de tienden van alles in met menigte.

6 En de kinderen van Israël en Juda,
 die in de steden van Juda woonden,
 die brachten óók tienden der runderen
 en der schapen
 en tienden der heilige dingen,
 die den HEERE hunnen God geheiligd waren,
 en maakten vele hoopen.

7 In de derde maand begonnen zij den grond van die hoopen te leggen,
 en in de zevende maand voleindigden zij.

8 Toen nu Jehizkía en de vorsten kwamen
 en die hoopen zagen,
 zegenden zij den HEERE en Zijn volk Israël.

9 En Jehizkía ondervraagde de Priesters en de Levieten aangaande die hoopen.

10 En Azarja de Hoofdpriester,
 van het huis Zadoks,
 sprak tot hem
 en zeide:
 "Van dat men deze heffing begonnen heeft tot het huis des HEEREN te brengen,
 is er te eten geweest,
 en verzadigd te worden,
 ja over te houden tot overvloed toe,
 want de HEERE heeft Zijn volk gezegend,
 zoodat deze veelheid overgebleven is."

11 Toen zeide Jehizkía, dat men kamers aan het huis des HEEREN bereiden zoude,
 en zij bereidden ze.

12 Daarin brachten zij die heffing,
 en de tienden,
 en de geheiligde dingen,
 in getrouwheid:
 en daarover was Konanja de Leviet overste,
 en Simeï zijn broeder de tweede;

13 maar Jehiël,
 en Azarja,
 en Nahath,
 en Asaël,
 en Jerimoth,
 en Jozabad,
 en Eliël,
 en Jismachja,
 en Mahath,
 en Benaja waren opzieners,
 onder de hand van Konanja,
 en Simeï zijnen broeder,
 door het bevel van den koning Jehizkía
 en van Azarja, den overste van het huis Gods.

14 En Koré, de zoon van Jimna, de Leviet, de portier tegen het Oosten,
 was over de vrijwillige gaven Gods,
 om het heffoffer des HEEREN en het allerheiligste uit te deelen.

15 En aan zijne hand waren Eden,
 en Minjamin,
 en Jesús,
 en Semaja,

- Amarja,
en Sechanja,
in de steden der Priesters,
met getrouwheid,
om aan hunne broederen in de afdeelingen,
zoowel den kleine als den groote,
uit te deelen,
- 16 (benevens die gesteld waren in het geslachtregister der manspersonen,
drie jaren oud en daarboven),
allen die in het huis des HEEREN gingen,
tot het dagelijksch werk op elken dag,
voor hunnen dienst
en in hunne wachten,
naar hunne afdeelingen;
- 17 en met hen, die gesteld waren in het geslachtregister der Priesters,
naar het huis hunner vaders;
ook de Levieten van twintig jaren oud en daarboven,
in hunne wachten,
naar hunne afdeelingen;
- 18 ook tot de geslachtrekening met alle hunne kinderkens,
hunne vrouwen
en hunne zonen
en hunne dochteren,
door de gansche gemeente;
want zij hadden zich in hun ambt *in* heiligheid geheiligd.
- 19 Ook waren onder de kinderen Aärons, de Priesters,
op de velden der voorsteden hunner steden,
in elke stad,
mannen, die met namen uitgedrukt waren,
om aan alle manspersonen onder de Priesters,
en aan allen,
die in het geslachtregister onder de Levieten gesteld waren,
deelen te geven.
- 20 En alzóó deed Jehizkía in geheel Juda;
en hij deed dat goed en recht en waarachtig was voor het aangezicht des HEEREN zijns Gods,
en in alle werk,
- 21 dat hij begon in den dienst van het huis Gods,
en in de wet
en in het gebod,
om zijnen God te zoeken,
deed hij het met zijn gansche hart,
en had voorspoed.

32

Sanherib belegert Jeruzalem:

- 1 Na deze geschiedenissen
en derzelver bevestiging
kwam Sanherib, de koning van Assyrië,
en trok in Juda,
en legerde zich tegen de vaste steden,
en dacht ze tot zich af te scheuren.
- 2 Jehizkía nu,
ziende dat Sanherib kwam
en zijn aangezicht was tot den strijd tegen Jeruzalem,
- 3 zoo hield hij raad met zijne vorsten
en zijne helden,
om de fonteinwateren te stoppen,
die buiten de stad waren,

en zij hielpen hem;
4 want veel volk werd vergaderd,
dat alle de fonteinen stopte,
mitsgaders de beek,
die door het midden des lands henenvloei-
de, zeggende:
"Waarom zouden de koningen van Assyrië komen
en veel water vinden?"
5 Zoo versterkte hij zich,
en bouwde den geheelen muur òp, die gebroken was,
dien hij optrok tot aan de torens,
met eenen anderen muur daarbuiten,
en hij versterkte Millo *in* de stad Davids;
en hij maakte geweer en schilden in menigte.
6 En hij stelde krijgsoversten over het volk,
en hij vergaderde hen tot zich in de straat der stadspoort,
en sprak naar hun hart,
zeggende:
7 "Zijt sterk
en hebt eenen goeden moed,
vreest niet
en ontzet u niet voor het aangezicht des konings van Assyrië,
noch voor het aangezicht der gansche menigte,
die met hem is;
want met ons is meer dan met hem;
8 maar hem is een vleeschelijke arm,
maar met ons is de HEERE onze God,
om ons te helpen
en om onzen strijd te strijden.
En het volk steunde op de woorden van Jehizkía,
den koning van Juda.
9 Na dezen zond Sanherib, de koning van Assyrië,
zijne knechten naar Jeruzalem,
(doch hij zelf was vóór Lachis,
en al zijne heerschappij met hem),
tot Jehizkía, den koning van Juda,
en tot het gansche Juda, dat te Jeruzalem was,
zeggende:
10 "Zóó zegt Sanherib, de koning van Assyrië:
'Waarop vertrouwt gij,
dat gij te Jeruzalem blijft in de vesting?
11 Ruit Jehizkía u niet op,
dat hij u overgeve om door honger en door dorst te sterven,
zeggende:
'De HEERE onze God zal ons uit de hand des konings van Assyrië redden?"
12 Heeft niet dezelfde Jehizkía Zijne hoogten en Zijne altaren weggenomen,
en tot Juda en tot Jeruzalem gesproken, zeggende:
'Voor het eenige altaar zult gij u nederbuigen
en daarop rooken?"
13 Weet gij niet wat ik gedaan heb en mijne vaderen aan alle volken der landen?
Hebben de goden van de natiën dier landen hun land eenigszins kunnen redden
uit mijne hand?
14 Wie is er onder alle goden dezer natiën,
welke mijne vaders verbannen hebben,
die zijn volk heeft kunnen redden uit mijne hand,
dat uw God u uit mijne hand zoude kunnen redden?
15 Nu dan, dat Jehizkía ulieden niet bedriege,
en dat hij u op zulk een wijs niet opruie,

- en gelooft hem niet;
 want geen god van eenige natie en koninkrijk heeft zijn volk
 uit mijne hand
 en mijner vaderen hand kunnen redden:
 hoeveel te min zal uw God u uit mijne hand kunnen redden?"
- 16 Daartoe spraken zijne knechten nog meer
 tegen God den HEERE
 en tegen Zijnen knecht Jehizkía.
- 17 Ook schreef hij brieven om den HEERE den God Israëls te honen,
 en om tegen Hem te spreken,
 zeggende:
 "Gelijk de goden van de natiën der landen,
 die hun volk uit mijne hand niet gered hebben,
 alzóó zal de God van Jehizkía zijn volk uit mijne hand niet redden."
- 18 En zij riepen met luider stem in het Joodsch tegen het volk van Jeruzalem,
 dat op den muur was,
 om die bevreesd te maken
 en die te beroeren,
 opdat zij de stad mochten innemen,
- 19 en spraken van den God Jeruzalems als van de goden der volkeren der aarde,
 een werk van 's menschen handen.
- 20 Maar de koning Jehizkía en de Profeet Jesaja, de zoon van Amoz,
 baden daartegen,
 en zij riepen naar den hemel;
- 21 en de HEERE zond eenen Engel,
 die alle strijdbare helden en vorsten en oversten
 in het leger des konings van Assyrië verdelgde.
 Zoo is hij met schaamte des aangezichts in zijn land wedergekeerd;
 en als hij in het huis zijns gods ingegaan was,
 zoo velden hem daar met het zwaard die uit zijn lijf voortgekomen waren.
- 22 Alzoo verlost de HEERE Jehizkía en de inwoners van Jeruzalem
 uit de hand Sanheribs, des konings van Assyrië,
 en uit aller hand,
 en Hij geleidde hen rondom henen.
- 23 En velen brachten geschenken tot den HEERE te Jeruzalem,
 en kostelikheden tot Jehizkía, den koning van Juda,
 zoodat hij daarna voor de oogen aller heidenen verheven werd.

Hiskia's ziekte, genezing en dood:

- 24 In die dagen werd Jehizkía krank tot stervens toe,
 en hij bad tot den HEERE;
Die sprak tot hem,
 en Hij gaf hem een wonderteeken.
- 25 Maar Jehizkía deed geen vergelding naar de weldaad aan hem geschied,
 dewijl zijn hart verheven werd;
 daarom werd over hem, en over Juda en Jeruzalem, eene groote toornigheid.
- 26 Doch Jehizkía verootmoedigde zich om de verheffing zijns harten,
 hij en de inwoners van Jeruzalem,
 zoodat de groote toornigheid des HEEREN over hen niet kwam
 in de dagen van Jehizkía.
- 27 Jehizkía nu had zeer veel rijkdom en eer,
 en hij maakte zich schatkamers
 voor zilver
 en voor goud,
 en voor kostelijk gesteente,
 en voor specerijen,
 en voor schilden,
 en voor alle begeerlijk gereedschap:

- 28 ook schathuizen voor inkomsten van koren en most en olie,
en stallen voor allerlei beesten,
en kooien voor de kudden.
- 29 Daartoe had hij zich steden gemaakt,
mitsgaders bezitting van schapen en runderen in menigte;
want God gaf hem zeer groote have.
- 30 Deze Jehizkía stopte ook den opperuitgang der wateren van Gihon,
en leidde ze recht af beneden naar het westen der stad Davids;
want Jehizkía had voorspoed in al zijn werk.
- 31 Maar het is alzóó,
als de gezanten der vorsten Babels,
die tot hem gezonden hadden
om te vragen naar dat wonderteeken, dat in het land geschied was,
bij hem waren, verliet hem God om hem te verzoeken,
om te weten al *wat* in zijn hart was.
- 32 Het overige nu der geschiedenissen van Jehizkía,
en zijne goeddadigheden,
zie,
die zijn geschreven in het gezicht van den Profeet Jesaja,
den zoon van Amoz,
en in het boek der koningen van Juda en Israël.
- 33 En Jehizkía ontsliep met zijne vaderen,
en zij begroeven hem in het hoogste van de graven der zonen Davids;
daartoe deden gansch Juda en de inwoners van Jeruzalem hem eere aan in zijnen dood;
en zijn zoon Manasse werd koning in zijne plaats.

33

Manasse koning van Juda:

- 1 Manasse was twaalf jaar oud, als hij koning werd,
en regeerde vijfenvijftig jaar te Jeruzalem.
- 2 En hij deed dat kwaad was in de oogen des HEEREN,
naar de gruwelen der heidenen,
die de HEERE voor het aangezicht der kinderen Israëls uit de bezitting verdreven had.
- 3 Want hij bouwde de hoogten weder op,
die zijn vader Jehizkía afgebroken had,
en richtte den Baäls altaren op,
en maakte bosschen,
en boog zich neder voor al het heir des hemels,
en diende ze,
- 4 en bouwde altaren in het huis des HEEREN,
van hetwelk de HEERE gezegd had:
"Te Jeruzalem zal Mijn Naam zijn tot in eeuwigheid."
- 5 Daartoe bouwde hij altaren voor al het heir des hemels,
in beide de voorhoven van het huis des HEEREN.
- 6 En hij deed zijne zonen door het vuur gaan,
in het dal des zoons Hinnoms,
en pleegde guichelarij
en gaf op vogelgeschrei acht,
en tooverde,
en hij stelde waarzeggers en duivelskunstenaars:
hij deed *zeer* veel kwaad in de oogen des HEEREN,
om Hem tot toorn te verwekken.
- 7 Hij stelde ook de gelijkenis van een gesneden beeld,
die hij gemaakt had, in het huis Gods,
van hetwelk God gezegd had tot David
en tot zijnen zoon Salomo:
"In dit huis,
en te Jeruzalem,

dat Ik uit alle stammen Israëls verkoren heb,
zal Ik Mijnen Naam zetten tot in eeuwigheid,
8 en Ik zal den voet Israëls niet meer doen wijken van het land,
dat Ik uwen vaderen besteld heb;
alleenlijk zoo zij waarnemen te doen hetgene dat Ik hun geboden heb,
naar de gansche wet en inzettingen en rechten door de hand van Mozes."
9 Zoo deed Manasse Juda en de inwoners te Jeruzalem dwalen,
dat zij erger deden dan de heidenen die de HEERE
voor het aangezicht der kinderen Israëls verdelgd had.
10 De HEERE sprak wel tot Manasse en tot zijn volk,
maar zij merkten daar niet op.
11 Daarom bracht de HEERE over hen de krijgsoversten,
die de koning van Assyrië had,
welke Manasse gevangen namen onder de doornen,
en zij bonden hem met twee koperen ketenen,
en voerden hem naar Babel.
12 En als hij hem benauwde,
bad hij het aangezicht des HEEREN zijns Gods ernstig aan,
en vernederde zich zeer voor het aangezicht des Gods zijner vaderen,
13 en bad Hem;
en Hij liet zich van hem verbidden
en hoorde zijner smeeking,
en Hij bracht hem weder te Jeruzalem in zijn koninkrijk.
Toen erkende Manasse, dat de HEERE God is.
14 En na dezen bouwde hij den buitenmuur aan de stad Davids,
aan de westzijde van Gihon in het dal,
en tot den ingang van de Vischpoort,
en omsingelde Ofel,
en verhief dien zeer;
hij leide ook krijgsoversten in alle vaste steden in Juda.
15 En hij nam de vreemde goden en die gelijkenis uit het huis des HEEREN weg,
mitsgaders alle de altaren,
die hij gebouwd had op den berg van het huis des HEEREN en te Jeruzalem;
en hij wierp ze buiten de stad.
16 En hij richtte het altaar des HEEREN toe,
en offerde daarop dankofferen en lofferen,
en zeide tot Juda,
dat zij den HEERE den God Israëls dienen zouden.
17 Maar het volk offerde nog op de hoogten,
hoewel den HEERE hunnen God.
18 Het overige nu der geschiedenissen van Manasse,
en zijn gebed tot zijnen God,
ook de woorden der zieners,
die tot hem gesproken hebben
in den Naam des HEEREN des Gods Israëls,
zie,
die zijn in de geschiedenissen der koningen Israëls;
19 en zijn gebed,
en hoe zich *God* van hem heeft laten verbidden,
ook al zijn zonde en zijne overtreding,
en de plaatsen, daar hij hoogten op gebouwd
en bosschen en gesneden beelden gesteld heeft,
eer hij vernederd werd,
zie,
dat is beschreven in de woorden der zieners.
20 En Manasse ontsliep met zijne vaderen,
en zij begroeven hem in zijn huis;
en zijn zoon Amon werd koning in zijne plaats.

Amon koning van Juda:

- 21 Amon was tweeëntwintig jaar oud,
als hij koning werd,
en regeerde twee jaren te Jeruzalem.
- 22 En hij deed dat kwaad was in de oogen des HEEREN,
gelijk als zijn vader Manasse gedaan had;
want Amon offerde aan alle de gesneden beelden,
die zijn vader Manasse gemaakt had,
en diende ze;
- 23 maar hij vernederde zich niet voor het aangezicht des HEEREN,
gelijk Manasse zijn vader zich vernederd had,
maar deze Amon vermenigvuldigde de schuld.
- 24 En zijne knechten maakten een verbond tegen hem,
en doodden hem in zijn huis.
- 25 Maar het volk des lands sloeg hen allen,
die het verbond tegen den koning Amon gemaakt hadden,
en het volk des lands maakte zijnen zoon Josia koning in zijne plaats.

34

Josía koning van Juda:

- 1 Josía was acht jaren oud,
toen hij koning werd,
en regeerde éénendertig jaar te Jeruzalem.
- 2 En hij deed dat recht was in de oogen des HEEREN,
en wandelde in de wegen zijns vaders Davids,
en week niet af ter rechter- noch ter linker-hand.
- 3 Want in het achtste jaar zijner regeering,
toen hij nog een jongeling was,
begon hij den God zijns vaders Davids te zoeken;
en in het twaalfde jaar begon hij Juda en Jeruzalem
van de hoogten
en de bosschen
en de gesneden
en de gegoten beelden te reinigen.
- 4 En men brak voor zijn aangezicht de altaren der Baäls af;
en de zonnebeelden, die omhoog boven dezelve waren, hieuw hij af;
de bosschen ook,
en de gesneden en gegoten beelden verbrak en vergruisde en strooide hij
op de graven dergenen, die hun geofferd hadden;
- 5 en de beenderen der priesters verbrandde hij op hunne altaren;
en hij reinigde Juda en Jeruzalem.
- 6 Daartoe in de steden van Manasse en Efraïm en Simeon, ja tot Naftali toe,
in hare woeste plaatsen rondom,
- 7 brak hij ook de altaren af
en de bosschen,
en de gesnedene beelden stampte hij, *die* vergruizende,
en alle de zonnebeelden hieuw hij af in het gansche land Israëls;
daarna keerde hij weder naar Jeruzalem.

Het gevonden Wetboek:

- 8 In het achttiende jaar nu zijner regeering
als hij het land en het huis gereinigd had,
zond hij Safan, den zoon van Azalja,
en Maäseja, den overste der stad,
en Joah, den zoon van Joahaz, den kanselier,
om het huis des HEEREN zijns Gods te verbeteren;
- 9 en zij kwamen tot Hilkía den Hoogepriester,

- en zij gaven het geld, dat in het huis Gods gebracht was,
hetwelk de Levieten, die den dorpel bewaarden,
vergaderd hadden uit de hand van Manasse en Efraïm,
en uit het gansche overblijfsel Israëls,
en uit gansch Juda en Benjamin,
waarna zij te Jeruzalem wedergekomen waren.
- 10 Zij nu gaven het in de hand der verzorgers van het werk,
die besteld waren over het huis des HEEREN,
en *deze* gaven dat aan degenen,
die het werk deden,
die arbeidden aan het huis des HEEREN,
om het huis te vermaken en te verbeteren;
- 11 want zij gaven het den werkmeesters en den bouwlieden,
om gehouwen steenen te koopen,
en hout tot de samenvoegingen,
en om de huizen te zolderen,
die de koningen van Juda verdorven hadden.
- 12 En de mannen handelden trouwelijk in dit werk;
en de bestelden over dezelve waren Jahath en Obadja,
Levieten van de kinderen van Merari,
mitsgaders Zacharia en Mesullam,
van de kinderen der Kohathieten,
om het werk voor te drijven;
en die Levieten waren allen verstandig op instrumenten van muziek.
- 13 Zij waren ook over de lastdragers
en de voortdrijvers van allen,
die in eenig werk arbeidden;
want uit de Levieten waren
schrijvers
en ambtlieden
en portiers.
- 14 En als zij het geld uitnamen,
dat in het huis des HEEREN gebracht was,
vond de Priester Hilkía het wetboek des HEEREN,
gegeven door den hand van Mozes.
- 15 En Hilkía antwoordde
en zeide tot Safan de schrijver:
"Ik heb het wetboek gevonden in het huis des HEEREN";
en Hilkía gaf Safan dat boek.
- 16 En Safan droeg dat boek tot den koning;
daarbenevens bracht hij nog den koning bescheid weder,
zeggende:
"Al wat in de hand uwer knechten gegeven is,
dat doen zij;
- 17 en zij hebben het geld samengestort,
dat in het huis des HEEREN gevonden is,
en hebben het gegeven in de hand der bestelden
en in de hand dergenen, die het werk maakten."
- 18 Voorts gaf Safan de schrijver den koning te kennen,
zeggende:
"Hilkía de Priester heeft mij een boek gegeven."
En Safan las daarin voor het aangezicht des konings.
- 19 Het geschiedde nu als de koning de woorden der wet hoorde,
dat hij zijne kleederen scheurde;
- 20 en de koning gebood Hilkía,
en Ahikam, den zoon van Safan,
en Abdon, den zoon van Micha,
en Safan den schrijver,

en Asaja, den knecht des konings,
zeggende:
21 "Gaat henen,
vraagt den HEERE voor mij
en voor het overgeblevene in Israël en in Juda,
over de woorden dezes boeks,
dat gevonden is;
want de grimmigheid des HEEREN is groot,
die over ons uitgegoten is,
omdat onze vaders niet hebben gehouden het Woord des HEEREN,
om te doen naar al hetgene, dat in dat boek geschreven is."

De profetes Hulda:

22 Toen ging Hilkía henen,
en die des konings waren,
tot de Profetes Hulda,
de huisvrouw van Sallum,
den zoon van Tokhath,
den zoon van Hasra,
den kleederbewaarder,
(zij nu woonde te Jeruzalem in het tweede gedeelte),
en zij spraken zulks tot haar.
23 En zij zeide tot hen:
"Zóó zegt de HEERE de God Israëls:
"Zegt tot de man,
die ulieden tot Mij gezonden heeft:
24 "Zóó zegt de HEERE:
"Zie,
Ik zal kwaad over deze plaats en over hare inwoners brengen,
alle de vervloekingen, die geschreven zijn in het boek,
dat men voor het aangezicht des konings van Juda gelezen heeft.
25 Daarom dat zij Mij verlaten
en andere goden geroekt hebben,
opdat zij Mij tot toorn verwekten met alle werken hunner handen:
zoo zal Mijne grimmigheid uitgegoten worden tegen deze plaats,
en niet uitgebluscht worden.""
26 Maar tot den koning van Juda,
die ulieden gezonden heeft om den HEERE te vragen,
tot hem zult gij alzóó zeggen:
"Zóó zegt de HEERE de God Israëls:
"Aangaande de woorden,
die gij hebt gehoord:
27 omdat uw hart week geworden is
en gij u voor het aangezicht Gods vernederd hebt,
als gij Zijne woorden hoordet tegen deze plaats
en tegen hare inwoners,
en hebt u vernederd voor Mijn aangezicht
en uwe kleederen gescheurd
en geweend voor Mijn aangezicht:
zoo heb Ik u ook verhoord,"
spreekt de HEERE.
28 "Zie,
Ik zal u verzamelen tot uwe vaderen,
en gij zult met vrede in uw graf verzameld worden,
en uwe oogen zullen al dat kwaad niet zien,
dat Ik over deze plaats en over hare inwoners brengen zal.""
En zij brachten den koning dit antwoord weder.

De voorlezing der Wet:

- 29 Toen zond de koning heen
en verzamelde alle oudsten van Juda en Jeruzalem.
- 30 En de koning ging op in het huis des HEEREN,
en alle de mannen van Juda en de inwoners van Jeruzalem,
mitsgaders de Priesters en de Levieten,
en al het volk,
van den groote tot den kleine toe;
en men las voor hunne ooren alle de woorden des boeks des verbonds,
dat in het huis des HEEREN gevonden was.
- 31 En de koning stond in zijne standplaats,
en maakte een verbond voor des HEEREN aangezicht,
om den HEERE na te wandelen,
en om Zijne geboden
en Zijne getuigenissen
en Zijne inzettingen
met zijn gansche hart en met zijne gansche ziel te onderhouden,
doende de woorden des verbonds,
die in dat boek geschreven zijn.
- 32 En hij deed allen,
die te Jeruzalem en in Benjamin gevonden werden, staan;
en de inwoners van Jeruzalem deden naar het verbond Gods,
des Gods hunner vaderen.
- 33 Josía dan deed alle gruwelen weg uit alle landen,
die der kinderen Israëls waren,
en maakte allen, die in Israël gevonden werden, te dienen,
te dienen den HEERE hunnen God:
alle zijne dagen weken zij niet af
van den HEERE den God hunner vaderen na te volgen.

35

De viering van het Paaschfeest onder Josia:

- 1 Daarna hield Josía het Pascha den HEERE te Jeruzalem,
en zij slachtten het Pascha op den veertienden der eerste maand.
- 2 En hij stelde de Priesters op hunne wachten,
en hij sterkte hen tot den dienst van het huis des HEEREN.
- 3 En hij zeide tot de Levieten,
die gansch Israël onderwezen,
die den HEERE heilig waren:
"Zet de heilige ark in het huis,
hetwelk Salomo, de zoon Davids, des konings Israëls, gebouwd heeft;
gij hebt geen last op de schouderen:
dient nu den HEERE uwen God
en Zijn volk Israël,
- 4 en bereidt u naar de huizen uwer vaderen,
naar uwe afdeelingen,
naar het voorschrift van David, den koning Israëls,
en naar de beschrijving van zijnen zoon Salomo;
- 5 en staat in het heiligdom,
naar de onderscheiding der vaderlijke huizen,
voor uwe broederen, het volk,
en naar de verdeling van de vaderlijke huizen der Levieten;
- 6 en slacht het Pascha,
en heiligt u,
en bereidt *dat* voor uwe broederen,
doende naar het Woord des HEEREN door de hand van Mozes.
- 7 En Josía gaf voor het volk,
van klein vee,

- lammeren en jonge geitebokken,
die alle tot paaschofferen,
naar al hetgene dat daar gevonden werd,
in getale dertigduizend;
maar van runderen drieduizend:
dit was van des konings have.
- 8 Ook gaven zijne vorsten ten vrijwilligen offer voor het volk,
voor de Priesters en voor de Levieten;
Hilkía en Zacharia en Jehiël,
de oversten van het huis Gods,
gaven den Priesters tot paaschofferen tweeduizend en zeshonderd *klein vee*
en driehonderd runderen.
- 9 Daartoe Konanja en Samaja en Nethaneël, zijne broeders,
mitsgaders Hasabja en Jeïel en Jozabad,
de oversten der Levieten,
gaven den Levieten tot paaschofferen vijfduizend *klein vee*
en vijfhonderd runderen.
- 10 Alzoo werd de dienst toebereid;
en de Priesters stonden in hunne standplaats,
en de Levieten in hunne afdeelingen,
naar het gebod des konings.
- 11 Daarna slachtte men het Pascha,
en de Priesters sprengden *het bloed* uit hunne handen,
en de Levieten trokken de huiden af.
- 12 En zij namen het brandoffer daaraf,
opdat zij die, naar de verdeelingen der vaderlijke huizen,
het volk geven mochten om den HEERE te offeren,
gelijk geschreven is in het boek van Mozes;
en alzoo met de runderen.
- 13 En zij kookten het Pascha bij het vuur,
naar het recht,
maar de *andere* heilige dingen kookten zij in potten
en in ketels
en in pannen;
en zij deelden het haastiglijk onder al het volk.
- 14 Daarna bereidden zij ook voor zichzelf
en voor de Priesters;
want de Priesters, de zonen Aärons,
waren tot aan den nacht in het offeren van de brandofferen en het vet;
daarom bereidden de Levieten voor zichzelf,
en voor de Priesters, de zonen Aärons.
- 15 En de zangers,
de zonen Asafs,
waren in hunne standplaats,
naar het gebod van David
en Asaf
en Heman
en Jeduthun, den ziener des konings,
mitsgaders de portiers aan elke poort:
zij behoefden niet te wijken van hunnen dienst,
overmits hunne broeders de Levieten voor hen bereidden.
- 16 Alzoo werd de gansche dienst des HEEREN op dien dag beschikt,
om Pascha te houden
en brandofferen op het altaar des HEEREN te offeren,
naar het gebod van den koning Josía.
- 17 En de kinderen Israëls,
die er gevonden werden,
hielden het Pascha te dier tijd,

- en het feest der ongezuurde *brooden*,
zeven dagen.
- 18 Daar was ook geen Pascha als dat in Israël gehouden,
van de dagen van Samuël den Profeet af;
en geene koningen Israëls hadden zulk een Pascha gehouden,
gelijk dat Josía hield met de Priesters,
en de Levieten,
en gansch Juda,
en wat er van Israël gevonden werd,
en de inwoners van Jeruzalem.
- 19 In het achttiende jaar des koninkrijks van Josía werd dit Pascha gehouden.

Josía sneuvelt in den strijd tegen den koning van Egypte:

- 20 Na dit alles,
toen Josía het huis toebereid had,
trok Necho, de koning van Egypte, op,
om te strijden tegen Karkemis aan den Frath:
en Josía trok uit, hem tegemoet.
- 21 Toen zond *hij* boden tot hem,
zeggende:
"Wat heb ik met u te doen, gij koning van Juda?
Wat u aangaat,
ik ben heden tegen u niet,
maar tegen een huis, dat oorlog voert tegen mij,
en God heeft gezegd,
dat ik mij haasten zoude:
houd u af van God, Die met mij is,
opdat Hij u niet verderve."
- 22 Doch Josía keerde zijn aangezicht niet van hem,
maar hij vermomde zich om tegen hem te strijden,
en hoorde niet naar de woorden van Necho uit den mond Gods,
maar hij kwam om te strijden in het dal Megiddo.
- 23 En de schutters schoten den koning Josía.
Toen zeide de koning tot zijne knechten:
"Voert mij weg,
want ik ben zeer gewond."
- 24 En zijne knechten namen hem weg van den wagen,
en voerden hem op den tweeden wagen, dien hij had,
en brachten hem te Jeruzalem;
en hij stierf,
en werd begraven in de graven zijner vaderen;
en gansch Juda en Jeruzalem bedreven rouw over Josía.
- 25 En Jeremia maakte een klaaglied over Josía;
desgelijks alle zangers en zangeressen spraken in hunne klaagliederen
van Josía tot op dezen dag;
want zij gaven ze tot eene inzetting in Israël,
en zie,
zij zijn geschreven in de klaagliederen.
- 26 Het overige nu der geschiedenissen van Josía
en zijne goeddadigheden,
naar dat geschreven is in de wet des HEEREN,
- 27 zijne geschiedenissen dan,
de eerste en de laatste,
zie,
die zijn geschreven in het boek der koningen van Israël en van Juda.

36

Joahaz, koning van Juda, afgezet door den koning van Egypte:

- 1 Toen nam het volk des lands Joahaz,
den zoon van Josía,
en maakten hem koning in zijns vaders plaats te Jeruzalem.
- 2 Drieëntwintig jaar was Joahaz oud,
als hij koning werd,
en hij regeerde drie maanden te Jeruzalem.
- 3 Want de koning van Egypte zette hem af te Jeruzalem,
en hij leide het land eene boete op van honderd talenten zilvers
en één talent gouds;
- 4 en de koning van Egypte maakte zijnen broeder Eljakim koning
over Juda en Jeruzalem,
en veranderde zijnen naam in Johojakin;
maar zijnen broeder Joahaz nam Necho
en bracht hem in Egypte.

Johojakin koning van Juda door Nebukadnezar naar Babel weggevoerd:

- 5 Vijfentwintig jaar was Johojakin oud,
als hij koning werd,
en regeerde elf jaar te Jeruzalem;
en hij deed dat kwaad was in de oogen des HEEREN zijns Gods.
- 6 Nebukadnezar, de koning van Babel,
trok tegen hem op,
en bond hem met twee koperen ketenen
om hem te voeren naar Babel.
- 7 Nebukadnezar bracht ook van de vaten des huizes des HEEREN naar Babel,
en stelde ze in zijnen tempel te Babel.
- 8 Het overige nu van de geschiedenissen van Johojakin,
en zijne gruwelen die hij deed,
en wat aan hem gevonden werd,
zie,
dat is geschreven in het boek der koningen *van* Israël en Juda;
en Johojachin, zijn zoon, werd koning in zijne plaats.

Johojachin naar Babel weggevoerd:

- 9 Acht jaar was Johojachin oud,
toen hij koning werd,
en regeerde drie maanden en tien dagen te Jeruzalem,
en deed dat kwaad was in de oogen des HEEREN.
- 10 En met de wederkomst des jaars zond de koning Nebukadnezar heen
en liet hem naar Babel halen,
met de kostelijkste vaten van het huis des HEEREN;
en hij maakte zijnen broeder Zedekía koning over Juda en Jeruzalem.

Zedekía koning over Juda:

- 11 Eénentwintig jaar was Zedekía oud,
als hij koning werd;
en regeerde elf jaar te Jeruzalem.
- 12 En hij deed dat kwaad was in de oogen des HEEREN zijns Gods:
hij verootmoedigde zich niet voor het aangezicht van den Profeet Jeremia,
sprekende uit den mond des HEEREN.
- 13 Daartoe werd hij ook afvallig tegen den koning Nebukadnezar,
die hem beëdigd had bij God,
en verhardde zijnen nek
en verstokte zijn hart,
dat hij zich niet bekeerde tot den HEERE den God Israëls.
- 14 Ook maakten alle oversten der Priesters,

- en het volk,
de overtredingen zeer veel,
naar alle gruwelen der heidenen,
en zij verontreinigden het huis des HEEREN,
dat Hij geheiligd had te Jeruzalem.
- 15 En de HEERE de God hunner vaderen zond tot hen
door de hand Zijner boden,
vroeg op zijnde om *die* te zenden,
want Hij verschoonde Zijn volk en Zijne woning;
- 16 maar zij spotten met de boden Gods
en verachtten Zijne woorden,
zij verleidden zichzelf tegen Zijne Profeten
□ totdat de grimmigheid des HEEREN tegen Zijn volk opging,
dat er geen heelen aan was.

De verwoesting van Jeruzalem. De wegvoering in ballingschap:

- 17 Want hij deed tegen hen opkomen den koning der Chaldeën,
die hunne jongelingen met het zwaard in het huis huns heilighdoms doodde,
en hij verschoonde de jongelingen niet noch de maagden,
de ouden noch de stokouden:
Hij gaf hen alle in zijne hand.
- 18 En alle vaten van het huis Gods,
de groote en de kleine,
en de schatten van het huis des HEEREN,
en de schatten des konings en zijner vorsten,
dit alles voerde hij naar Babel.
- 19 En zij verbrandden het huis Gods,
en zij braken den muur van Jeruzalem af,
en alle hare paleizen verbrandden zij met vuur,
verdervende ook alle hare kostelijke vaten.
- 20 En wie overgebleven was van het zwaard,
voerde hij weg naar Babel,
en zij werden hem en zijnen zonen tot knechten,
tot aan het regeeren van het koninkrijk van Perzië;
- 21 opdat het Woord des HEEREN vervuld wierd,
door den mond van Jeremia,
totdat het land aan zijne sabbatten een welgevallen had:
het rustte alle de dagen der verwoesting,
totdat de zeventig jaren vervuld waren.

Cyrus geeft vrijheid tot terugkeer:

- 22 Maar in het eerste jaar van Kores, koning van Perzië,
opdat volbracht wierd het Woord des HEEREN door den mond van Jeremia,
verwekte de HEERE den geest van Kores,
koning van Perzië,
dat hij eene stem liet doorgaan door zijne gansche koninkrijk,
zelfs ook in geschrifte,
zeggende:
- 23 "Zóó zegt Kores,
koning van Perzië:
'De HEERE, de God des hemels,
heeft mij alle koninkrijken der aarde gegeven,
en Hij heeft mij bevolen Hem een huis te bouwen te Jeruzalem,
dat in Juda is;
wie is onder ulieden van al Zijn volk?
De HEERE zijn God zij met hem,
en hij trekke op."